

Rettelsesblad

Erstatter forslag af 11. februar 2022

(Der er foretaget redaktionelle rettelser i Høringssvarnotatets afsnit 2, 6 og 7. I den grønlandske version er der desuden foretaget gennemgående redaktionelle rettelser i form af sproglige rettelser og korrektur)

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget om jobsøgningsydelsesreform skal ses som led i udmøntningen af Naalakkersuisuts holistiske menneskesyn, som betyder at der skal være en sammenhæng imellem det sociale område, i sundhedsvæsenet, på arbejdsmarkedet og på uddannelsesområdet hvor målet er en øget selvforsørgelse.

Med målet om at skabe et bæredygtigt samfund er det essentielt, at rettigheder og pligter er tydelige, og at alle borgere bidrager med det de kan til fællesskabet. Her spiller en jobsøgningsreform ind, fordi reformen skal bidrage til, at flere kommer i beskæftigelse og dermed bidrager til fællesskabet. Reformen skal også give borgeren incitament til og mulighed for at forbedre egne levevilkår, så fattigdom i befolkningen reduceres.

Det er en politisk såvel som en samfundsmæssig prioritering, at den grønlandske befolkning bliver økonomisk selvåren.

Jobsøgningsydelse erstatter den nuværende arbejdsmarkedsydelse.

2. Hovedpunkter i forslaget

Helt grundlæggende for jobsøgningsydelsesreformen er, at det skal kunne betale sig at arbejde. Reformarbejdet bygger på en antagelse om, at alle borgere har ønske om at tage ansvar for deres egen selvforsørgelse.

En jobsøger vil i tilfælde af ufrivillig ledighed modtage jobsøgningsydelse, men skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet herunder: tage imod relevant anvist job, jobtræningstilbud, opkvalificering (f.eks. PKU), søge relevante stillinger samt overholde indkaldte møder fra Majoriaq, mv. Jobsøgningsydelse er definitionsgrundlaget for jobparathed.

Jobsøgningsydelse er en sikringsydelse og ikke en social ydelse, og princippet er, at borgeren har pligt til at gøre en indsats for at forbedre sin situation. Lever en modtager af jobsøgningsydelse ikke op til sin rådighedsforpligtelse, får vedkommende karantæne med 50% jobsøgningsydelse i 4 uger, herunder også hvis vedkommende selv siger sin stilling op eller bliver

bortvist fra sit arbejde. Hvis en borger får karantæne 4 gange, bedømmes personen til ikke at være jobparat og kan søge offentlig hjælp hos Socialforsorgen.

Ved førstegangshenvendelse skal en ledig borger møde fysisk op i Majoriaq og lade sig registrere og kan tidligst være berettiget til jobsøgningsydelse fra første henvendelsesdag. En modtager af jobsøgningsydelse skal have et opdateret CV på sulig.gl og minimum én gang om ugen registrere sig som aktivt jobsøgende på sulig.gl med NemID.

Der indgås en forpligtende handlingsplan med modtageren af jobsøgningsydelse, og modtageren af jobsøgningsydelse skal som minimum have en indsats skrevet ind i sin handlingsplan. Handlingsplanen skal laves inden for 4 uger og løbende revurderes.

Hjemsendte personer fra jobs med kort, midlertidig afbrydelse af arbejdet kan uanset årsagen til den midlertidige afbrydelse og branche opnå jobsøgningsydelse. Der udarbejdes ikke handlingsplan, men hjemsendte er forpligtede til at tage imod anvist arbejde. Hjemsendte har mulighed for at ledighedsregistrere sig elektronisk hjemmefra fra første ledighedsdag.

Jobsøgningsydelsesmodtagere skal motiveres til at være geografisk job- og uddannelsesmobile, og efter 1 år falder jobsøgningsydelse til offentlig hjælp-niveau for 18-29-årige, efter 2 år for 30-årige og ældre. Der tages hensyn til eventuel boligmangel mv. ved eventuel henvisning til job i andre byer.

Jobsøgningsydelsesgrundsatsen er 90% af SIK-mindstelønnen¹ de første 26 uger, herefter 80% – multipliceret med timesatsen. Timesatsen beregnes i forhold til gennemsnitlig antal beskæftigelsestimer om ugen de seneste 13 uger – max 40 timer og minimum 22 timer. Nyuddannede samt borgere uden forudgående lønindtægt kan få jobsøgningsydelse på 22 timers timesats efter 2 ugers optjeningsperiode fra første henvendelsesdag.

Jobsøgningsydelse er A-beskattet, og jobsøgningsydelsesmodtagere kan få samme offentlige ydelser som en person i arbejde (f.eks. børnepenge), som bliver reguleret i andre love.

Det er muligt at modtage jobsøgningsydelse under sygdom i en midlertidig periode i tilfælde af, at vedkommende ikke har ret til løn under sygdom iht. overenskomst mv. I tilfælde af naturkatastrofer er det også muligt at få jobsøgningsydelse i en begrænset periode.

Det er muligt i op til 4 uger i en tidsbegrænset periode på 6 måneder at arbejde på deltid og få supplerende jobsøgningsydelse, som afregnes 1-til-1 for hver time arbejdet til-og-med borgers jobsøgningsydelsestimesats (22-40 timer). Jobsøgningsydelse med deltid tæller almindeligt med i jobsøgningsperioden, og perioden bliver ikke forlænget.

¹ Den laveste sats for ikke-faglærte arbejdere over 18 år i overenskomsten for timelønnede mellem SIK og Naalakkersuisut. Per den 1. april 2021 udgør det kr. 100,47 per time.

Jobsøgningsydelse er udviklet sammen med offentlig hjælp-reformen for at undgå samspilsproblematikker, som en del af koalitionen vision hvor alle, ud fra egne forudsætninger, skal gives mulighed for at deltage.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Jobsøgningsydelsesreformen indføres samtidigt med en reform af offentlig hjælp, og reformerne spiller sammen. Det nye er, at alle personer i matchgruppe 1 skal på jobsøgningsydelse, mens matchgruppe 2 og 3 skal på offentlig hjælp. Det antages, at der kun er matchgruppe 1'ere på jobsøgningsydelsen, da det kræver, at man er jobparat, før man kommer på jobsøgningsydelse. I dag er der en del matchgruppe 1'ere på offentlig hjælp, bl.a. fordi arbejdsmarkedsydelsen kun kan fås i 13 uger.

Offentlig hjælp er afhængig af partners indkomst, hvilket jobsøgningsydelse ikke er. Derfor kan det forventes, at der kommer nogle nye modtagere af jobsøgningsydelse, som i dag ikke er på offentlig hjælp eller arbejdsmarkedsydelsen.

Personer i 2018 der er:

Mellem 18-65 år	
Ikke modtog førtidspension	
Ikke modtog offentlig hjælp i en given måned	
Ikke modtog uddannelsesstøtte	
Ikke modtog arbejdsmarkedsydelse	
Årlig skattepligtig indkomst på under 50.000 kr.	
Har en ægtefælle	
Antal personer	785
Antal måneder	8.941

Det må formodes, at hovedparten af disse personer ikke er i matchgruppe 1, da det for en del af disse personers vedkommende må formodes, at de frivilligt har valgt ikke at være i beskæftigelse. Dette understreges desuden af, at det var højkonjunktur i 2018, så antallet af ledige i matchgruppe 1 er lavere end i en lavkonjunktur. Rådighedsforpligtelsen på jobsøgningsydelse forventes også at gøre, at ikke alle af disse 785 personer ønsker at være på jobsøgningsydelse. De ovennævnte data understreger, at der langt fra er et godt grundlag til at vurdere, hvor mange der kommer på offentlig hjælp og jobsøgningsydelse efter reformen. Dette skyldes både, at der bliver lavet markant om på ordningerne, så det ikke er samme kriterier, som de nuværende ordninger, og derfor er det begrænset sammenligningsgrundlag. Dette betyder, at usikkerheden ved antagelserne er stor. Der skønnes følgende:

Antagelser:
20 % af offentlig hjælp modtagere kommer på jobsøgningsydelse

100 personer (folk med ægtefælle) kommer på jobsøgningsydelse
Alle arbejdsmarkedsydelsesmodtagere forbliver på jobsøgningsydelse

Dette leder til følgende månedlige fordeling på de forskellige ydelser:

Personer på nye ydelser	Antal
Offentlig hjælp	1.906
Jobsøgningsydelse	818

Det antages, at alle de nye modtagere af jobsøgningsydelse går ind på laveste sats, dvs. 22 timer med 90%. Hvis de skulle have en højere timesats, skulle de have arbejdet mere end 22 timer i 13 uger forud. Offentlig hjælp er sat til 4.200 kr. om måneden for personer uden børn. De 4.200 kr. er en bruttomicering af de beregninger, som VIVE lavede i 2018.² Hvis dette omregnes til 2021-beløb ud fra finanslovens pl-regulering³, fås 4.500 kr. om måneden, når der afrundes til nærmeste hundrede.

Priser på de nye jobsøgningsmodtagere

	Antal	Sats	Pris pr. måned	Pris pr. år	Pris efter skat
Fra offentlig hjælp	477	3.542	1.688.285	20.259.419	11.750.463
Fra ingen ydelse	100	8.042	804.235	9.650.822	5.597.477
Samlet	577		2.492.520	29.910.242	17.347.940

Jobsøgningsydelsen er næsten dobbelt så høj som offentlig hjælp uden børn, og dermed der en del udgifter forbundet med at flytte personer over på jobsøgningsydelse. Da jobsøgningsydelse er skattepligtig, kommer noget af dette tilbage i skat. Dog forventes reformen at koste landskassen omkring 17 mio. kr. årligt, det. Der er en del antagelser, som kan diskuteres f.eks. antagelsen af, at alle de nye modtagere vil være på jobsøgningsydelsen hele måneden. Dette forhøjer udgiften, da nogle af dem vil finde job i løbet af måneden. Der er ikke data der kan underbygge en antagelse af, hvor mange det vil dreje sig om.

Rådighedsforpligtelse

Ved indførslen af jobsøgningsydelse bliver rådighedsforpligtelsen strammet op. For at modtage jobsøgningsydelse skal en ledig stå til rådighed for arbejdsmarkedet, dvs. tage imod et relevant anvist job, jobtræningstilbud, opkvalificering (f.eks. PKU) og aktivt søge relevante stillinger samt møde op til alle indkaldte møder på Majoriaq.

Andersen og Arendt (2015) gennemgår 10 studier fra forskellige europæiske lande og finder generelt, at sanktioner øger de lediges afgangsrater til beskæftigelse. Samme tendens gør sig

² Analyse af offentlig hjælp, VIVE 2018

³ Pl-reguleringen (Pris- og lønforudsætninger) er 2,23 % i 2019, 1,86 % i 2020 og 1,8 % i 2021

generelt gældende i de fleste studier om, hvad der sker, når en ledig modtager sanktioner. Andersen og Arendt (2015) undersøger ikke effekten af rådighedsforpligtelsen på dem, der ikke modtager sanktioner, men som stadig ændre adfærd pga. frygt for at modtage en eventuel sanktion. Derfor er det svært at bestemme den præcise effekt af rådighedsforpligtelsen. Det antages, at antallet af modtagere falder med 5%, og disse i gennemsnit får 30 timers jobsøgningsydelse til 90% af SIK's "mindsteløn" på pt. kr. 100,47 (2021-niveau). Der er taget udgangspunkt i scenariet, hvor 20% af offentlig hjælp-modtagerne går på jobsøgningsydelse.

	Antal færre på jobsøgningsydelse	Månedlig sats	Besparelse årligt
Rådighedsforpligtelsen	41	10.967	5.379.895

Dermed vurderes det, at rådighedsforpligtelsen giver omkring 40 færre fuldtidsledige og en besparelse på 5 mio. kr. årligt.

Dette giver samlede forventede økonomiske konsekvenser af jobsøgningsydelse for Landskassen på ca. 12 mio. kr. årligt.

Tiltag	Beløb i mio. kr.
Flere på jobsøgningsydelse	17
Rådighedsforpligtelse	-5
I alt	12

Det er vurderingen, at inatsisartutlovsforslaget derudover vil medføre udgifter til opdatering og udbygning af nuværende IT-systemer. Omkostningerne dertil er estimeret til et engangsbeløb på omkring 500.000 kr. Beløbet til opdatering og udbygning af nuværende IT-systemer afholdes af Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender indenfor eksisterende bevillinger på finansloven.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Grønlandske virksomheder mangler arbejdskraft, både faglært og ufaglært. 31% af 157 virksomheder tilkendegav i 2018, at de havde problemer med rekruttering af ufaglært arbejdskraft.⁴ Jobsøgningsydelserne skal være med til at øge arbejdsudbuddet for erhvervslivet, så det er lettere for virksomhederne at hyre lokal og national arbejdskraft. Reformen

⁴ "Mangel på medarbejdere blandt virksomheder i Grønlands Erhverv", HS Analyses (på foranledning af Grønlands Erhverv), 2018, side 3.

handler om borgernes personlige ansvar for egen selvforsørgelse, og reformen forventes derfor at påvirke erhvervslivet positivt, idet reformen skal motivere borgere til at finde og bibeholde jobs, opkvalificere sig og uddanne sig samt at være jobmobile.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Jobsøgningsydelsesreformen forventes direkte og indirekte at påvirke folkesundheden i en positiv retning. Selvforsørgelse og job giver mennesker øget livsglæde, stabilitet i hverdagen, mod på livet, større købekraft (og dermed mere frihed), etc. Samtidig skal en obligatorisk, realistisk og forpligtende handlingsplan, der løbende følges op på, give jobparate ledige en positiv følelse af, at Majoriaq-indsatserne har mening og hjælper dem tættere på selvforsørgelse.

Det må derfor forventes, at jobsøgningsydelsesreformen på sigt medfører en bedre livsstil og sundhedstilstand hos den enkelte jobparate ledige, dennes familie samt omgangskreds – til gavn for den almene folkesundhed. Samtidig er der med indførsel af jobsøgningsydelse under sygdom mulighed for, at sygemeldte, der ikke har ret til løn under sygdom, kan få jobsøgningsydelse de første 6 måneder af deres sygemelding frem for at komme på offentlig hjælp efter 13 uger jf. de nuværende regler.

Jobsøgningsydelsesreformen forventes at påvirke folkesundheden indirekte ved at skabe en større livsglæde hos borgerne som følge af, at de bliver i stand til at tage vare på eget liv og skabe en bedre fremtid for sig selv og deres familie.

Unge er en særlig målgruppe for reformen, og en tidlig indsats er prioriteret. Forventningen er, at jobsøgningsydelsesreformen vil bidrage til at løfte sundhedsniveauet i ungemålgruppen. Via en styrket indsats målrettet unge er sigtet, at flere unge kommer i uddannelse og beskæftigelse.

Jobsøgningsydelsesreformen forventes ikke at have konsekvenser på natur og miljø.

6. Konsekvenser for borgerne

Reformen omhandler øget selvforsørgelse, hvilket inkluderer personligt ansvar for egen selvforsørgelse. Borgeren vil opleve en kommunal sagsbehandling, der mere proaktivt arbejder for at fremme borgerens udvikling og forbedre borgerens livssituation, så borgeren rykker tættere på arbejdsmarkedet.

Årsagen til, at 'arbejdsmarkedsydelse' skifter navn til 'jobsøgningsydelse' er, at fokus skal være, at ledige jobparate skal søge jobs for at få ret til jobsøgningsydelse og dermed tage personligt ansvar for egen selvforsørgelse. Det betyder, at en ledig jobparat, der ikke tager personligt ansvar for sin egen forsørgelse (som f.eks. nægter at deltage i tilbud fra Majoriaq eller jobanvisning) vil få karantæne i 4 uger med 50% jobsøgningsydelse. Hvis en modtager af jobsøgningsydelse 4 gange i løbet af et år får karantæne, bedømmes vedkommende til ikke at være jobparat og mister retten til jobsøgningsydelse.

Til gengæld bliver ydelsen nu tidsbegrænset, om end den falder i niveau over tid for at inspirere modtagere af jobsøgningsydelse til at blive selvforsørgende. Modtagere af jobsøgningsydelse antages at være ressourcestærke og forpligtes til at tage selvansvar.

På tilsvarende vis indebærer reformen også, at man går fra ret til pligt i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplaner samt løbende revurdering og justering heraf. Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med borgeren og knyttes til indsatser, der er tilpasset det enkelte individ. Handlingsplanen er forpligtende.

I handlingsplanen skal der anlægges et helhedsorienteret perspektiv og individuelt tilpassede indsatser. Kommunalbestyrelsen skal i udarbejdelsen af handlingsplanen anskue borgerens situation i forhold til jobparathed.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget er den 27. august 2021 offentliggjort på høringsportalen på www.naalakkersuisut.gl med høringsfrist den 24. september 2021. Forslaget har samtidig i perioden den 27. august 2021 til den 24. september 2021 været sendt i høring hos følgende høringsparter: Avannaata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersoo, Kommune Kujalleq, Forbruger- og konkurrencestyrelsen, Socialstyrelsen, SIK (Sulinermik Inuusutissarsiuqartut Kattuffiat), Grønlands Erhverv (GE), KNAPK, NUSUKA, AK, NPK, IMAK, Sorlak, MIO, Foreningen grønlandske børn, Tilioq og Kriminalforsorgen i Grønland

Høringssvarene gennemgås i høringssvarsnotatet. Der henvises til bilag 1.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1-2

For at modtage jobsøgningsydelse skal personen være ledig, dvs. helt eller delvist uden beskæftigelse. Det er uden betydning om eventuel beskæftigelse er lønnet eller ulønnet.

Det er videre en betingelse, at den ledige er jobparat. Som jobparat anses personer, der står til rådighed for arbejdsmarkedet og uden forudgående indsats kan varetage en sædvanlig stilling på normale vilkår i minimum 20 timer pr. uge. Som stilling på sædvanlige vilkår anses en stilling, som en person med ansøgers alder, arbejdserfaring og uddannelsesmæssige baggrund i almindelighed må antages at kunne varetage. Det inkluderer også stillinger, som en person er i stand til at varetage, men som ikke umiddelbart svarer til vedkommendes uddannelse, træning eller branche.

Det beror på en konkret vurdering, om en persons arbejdskapacitet er over eller under 20 timer ugentligt. Vurderingen foretages af kommunalbestyrelsen som led i sædvanlig visitering til enten jobsøgningsydelse, revalidering eller offentlig hjælp.

For at personen er jobparat indebærer det også, at personen lovligt vil kunne påtage sig anvist arbejde. En udenlandsk person der, som følge af udlændingelovgivning eller lignende, ikke vil kunne påtage sig arbejde i Grønland vil derved ikke kunne anses som jobparat.

Det skal iagttages, at beregningsgrundlaget foretaget i § 22, om timesatsen, er uafhængig af vurderingen af, om ansøgeren vurderes til at kunne arbejde 20 timer om ugen. Foregående beskæftigelse vil dog af kommunen, skulle tages med i den samlede vurdering af ansøgerens arbejdsevne.

Vurderingen beror på personens samlede situation herunder på personens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, uddannelsesmæssige baggrund, familiemæssige forhold, boligforhold, sygdom, misbrug, sociale kompetencer mv.

Vurderingen af arbejdskapaciteten vil i praksis indgå i udarbejdelse af handlingsplan efter §§ 10-11.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer med enkelte præciseringer til hidtil gældende § 5 i Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse.

Jobsøgningsydelsen ydes som kompensation for manglende indkomst i ansættelsesforhold som lønmodtager ved uforkyndt ledighed herunder ved hjemsendelse, sygdom og naturkatastrofer.

Selvforkyndt ledighed sanktioneres med 4 ugers karantæne efter § 17.

Jobsøgningsydelsen har ikke til formål at skulle opveje andre problemer som findes i arbejdsmarkedet. Fx hvis en person har det hårdt med tunge løft, eller allergier, er dette mest hensigtsmæssigt at skulle vurderes i henhold til arbejdsmiljøtiltag. Eller at personer af deres arbejdsgiver bortvises i stedet for at opsiges, dette skal udbedres igennem arbejdsmarkedets parter eller domstol. Jobsøgningsydelse kan derfor ikke bruges til at kompensere for en ”forkert” bortvisning fra arbejdsgiveren.

Til stk. 4.

Naalakkersuit bemyndiges desuden til at fastsætte nærmere regler om matchgruppering af ledige borgere med henblik på at fastsætte en nødvendig og mere ensartet kommunal praksis på området. Hidtil har praksis i kommunerne været meget forskellig, hvilket har skabt retlig usikkerhed om korrekt forvaltning.

Matchgruppering har af hensyn til denne lov til formål at fastsætte hvilke personer som er i matchgruppe 1, altså er jobparate, der vil være sammenfald med, hvad der i den øvrige lovgivning fastsættes som at være jobparat/ matchgruppe 1, i denne bestemmelse.

Naalakkersuisut er derfor begrænset til at fastsætte bestemmelser, som kan bruges til at afstemme jobparat/ matchgruppe 1, i overensstemmelse med fortolkningen i den øvrige lovgivning.

Til § 2

Til stk. 1

Jobsøgningsydelsen kompenserer for manglende lønindkomst for lønmodtager i et ansættelsesforhold. Personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, er ikke lønmodtagere, står ikke til rådighed for arbejdsmarkedet og har derfor ikke ret til jobsøgningsydelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed er normalt kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at indvinde et økonomisk udbytte. Endvidere er det en forudsætning, at virksomheden udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode, samt at virksomheden ikke er af ganske underordnet omfang.

Personer, der sælger egne produkter eller ydelser, der hidrører fra fritidsaktiviteter, vil f.eks. ikke kunne anses som selvstændige erhvervsdrivende. Som fritidsaktiviteter anses en aktivitet af begrænset tidsmæssig eller økonomisk omfang, der varetages uden for almindelig arbejdstid.

Personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, skal opgive virksomheden for at modtage jobsøgningsydelse. Der kan ikke ydes supplerende jobsøgningsydelse ved selvstændig erhvervsvirksomhed på deltid. Personer, der driver selvstændig virksomhed, kan efter omstændighederne være berettiget til offentlig hjælp.

Som selvstændige erhvervsdrivende anses typisk fangere, selvstændige fiskere, fåreholdere og lignende. Som selvstændige erhvervsdrivende anses endvidere visse repræsentanter, der stort set selv tilrettelægger deres arbejde, som f.eks. artister, musikere med videre, såfremt disse honoreres for enkeltstående tilfælde af optræden, samt freelancetolke, konsulenter med flere, der virker i eget navn.

Personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed på grundlag af tilladelse fra offentlig myndighed, skal tilbagelevere tilladelsen for at kunne anses for at have opgivet den selvstændige virksomhed og at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende § 7, 2. led, i Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse.

Personer dømt til anbringelse i anstalt, hospital eller anden institution eller dømt til forvaring vil ikke være berettiget til jobsøgningsydelse. Personer, der på grundlag af afgørelse fra en offentlig myndighed er anbragt på institution, vil ikke være berettiget til jobsøgningsydelse.

De pågældende personer vil under ophold i anstalt eller institution være sikret forsørgelse. Samtidig vil de pågældende personer ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. kapitel 4.

Til § 3

Retten til jobsøgningsydelse bortfalder, hvis manglende indkomst i ansættelsesforhold som lønmodtager ved uforskyldt ledighed dækkes gennem f.eks. forsikring, kursusgodtgørelser for deltagelse i kursus under hjemsendelse, eller hvis personen på andet grundlag modtager lønindkomst eller anden ydelse, der træder i stedet for lønindkomst.

Til § 4

Til stk. 1

Ved hjemsendelse forstås en arbejdsgivers midlertidige indstilling af arbejdet i op til 14 kalenderdage. Hjemsendelse efter Inatsisartutloven foreligger ved produktionsstop der ikke er selvforskyldt.

Hjemsendelse af medarbejdere ved produktionsstop, der skyldes andre forhold end råvaremangel eller vejrlig, kan efter omstændighederne anses som hjemsendelse efter Inatsisartutloven. Produktionsstop, der skyldes f.eks. rengøring, planlagt vedligeholdelse og reparation af produktionsudstyr eller mangel på arbejdskraft, anses ikke som hjemsendelse efter Inatsisartutloven.

Til nr. 1

Denne bestemmelse er så vidt muligt en videreføring af Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse § 4. Kravet om ”landbaseret produktion” er dog ikke videreført i denne Inatsisartutlov.

Til nr. 2

Den igangværende pandemi, covid-19, har afstedkommet nogle overvejelser og tanker omkring sygdommens indflydelse på nedlukninger og hjemsendelser. Hvis ansøgeren/modtageren er eller bliver påvist smittet vil det være omfattet af § 15.

Anden manglende arbejde og tabt indtægt vil derfor skulle være omfattet af denne bestemmelse for at kunne berettige jobsøgningsydelse. Det skal derfor være arbejdsgiveren som beslutter hjemsendelsen, og at det derfor kun er den hjemsendelse som direkte følge af obligatoriske retningslinjer, hvor arbejdsgiveren og lønmodtageren ikke havde anden mulighed end hjemsendelse.

Der vil derfor skulle foretages en vurdering af, om hjemsendelsen var nødvendig, ikke kunne være undgået med planlægning/tilrettelæggelse af arbejdet ligesom ved øvrig hjemsendelse. Såfremt en hjemsendelse opfylder disse krav vil det medføre, at retten til jobsøgningsydelsen opstår fra 1. dag, i modsætning til ved sygdom jf. § 15.

Til stk. 2

Arbejdsgiveren skal straks indberette til kommunalbestyrelsen når der sker hjemsendelse og hvilke ansatte der er omfattet af hjemsendelsen og årsagen til hjemsendelsen dokumenteres.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om arbejdsgivers indberetning om hjemsendelse omfattet af stk. 1 g 2. Der kan herunder fastsættes regler om digital indberetning samt afgivelse af erklæring om og dokumentation for produktionsstop og årsag hertil.

Til § 5

Til stk. 1

Jobsøgningsydelsen omfatter alene personer, der er fyldt 18 år. Personer under 18 år med forsørgelsesforpligtelser vil være berettiget til hjælp efter Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

For at modtage jobsøgningsydelse skal en person have fast bopæl og folkeregisteradresse i Grønland. Ved bopæl forstås det sted, hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele.

Personen skal derved have lovligt ophold i Grønland for at være berettiget til jobsøgningsydelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen omfatter personer, der er folkeregisteret i det grønlandske CPR-register som boligløse. Boligløse er berettiget til jobsøgningsydelse, hvis de har en fast tilknytning til det grønlandske samfund. Fast tilknytning til det grønlandske samfund foreligger, når personen har en stærk personlig tilknytning til det grønlandske samfund.

Det beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om en person har fast tilknytning til det grønlandske samfund. Det omfatter f.eks. personer, der er født og opvokset i Grønland, og personer, der har nære pårørende med fast bopæl i Grønland.

Det kan indgå i vurderingen om personens ophold uden for Grønland har været af midlertidig karakter og uden, at der er opbygget en stærk tilknytning til det samfund, hvor personen opholdt sig eller boede, før vedkommende tog ophold i Grønland.

Det kan tillige indgå i vurderingen, om personen ved at tage ophold i Grønland samtidig har opgivet sit tilknytningsforhold til det land, hvor personen opholdt sig eller boede, før vedkommende tog ophold i Grønland.

Yngre personer, der er født og opvokset i Grønland, og som i en periode vælger at opholde sig Danmark for at prøve livet uden for Grønland, vil ved hjemrejse til Grønland kunne have vanskeligt ved at finde en fast bopæl. I denne situation vil personen i kraft af sin faste tilknytning til det grønlandske samfund være berettiget til jobsøgningsydelse.

Til § 6

Til stk. 1

Ved begrebet 'rådighed' forstås, at en modtager af jobsøgningsydelse skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Rådighedsbegrebet indebærer tillige, at en modtager af jobsøgningsydelse skal stå til rådighed for kommunalbestyrelsen og deltage i samarbejdet med kommunalbestyrelsen og aktivt udnytte sin arbejdskapacitet eller aktivt medvirke til at udvikle og forbedre sin arbejdskapacitet.

Det indgår som en del af rådighedsforpligtelsen, at en modtager af jobsøgningsydelse med en dags varsel kan tiltræde en tilbudt eller anvist stilling, som modsvarer personens arbejdskapacitet. Rådighedsforpligtelsen omfatter tillige, at en modtager af jobsøgningsydelse deltager i møder eller aktiviteter, som iværksættes af kommunalbestyrelsen.

Det er kommunalbestyrelsen, som vurderer, om en modtager af jobsøgningsydelse inden for sin arbejdskapacitet og heraf følgende rådighedsforpligtelse er i stand til at varetage en anvisning af beskæftigelse. Denne vurdering sker med udgangspunkt i, hvad modtageren af jobsøgningsydelse skønnes at kunne klare.

En person, der modtager jobsøgningsydelse, kan således ikke uden konsekvenser afslå at tiltræde en tilbudt eller anvist stilling med begrundelser som f.eks., at lønnen er for lav i forhold til, hvad man tidligere tjente, at arbejdsgiveren ikke har indgået overenskomst, eller at tilbudet ikke svarer til tidligere stillinger, uddannelse eller lignende.

Kan modtageren af jobsøgningsydelse varetage stillingen, skal modtageren af jobsøgningsydelse tiltræde stillingen. I modsat fald står modtageren af jobsøgningsydelsen ikke til rådighed for arbejdsmarkedet eller kommunalbestyrelsen og kan pålægges karantæne, jf. §§ 17-18.

Såfremt en modtager af jobsøgningsydelse ikke opholder sig i sin by eller bygd, er personen ikke til rådighed i den periode fraværet består dog bortset fra fravær som følge af sygdom. Fravær kan f.eks. være i forbindelse med fritidsfangst og jagt eller besøg uden for personens egen by eller bygd. Kravet om, at den jobsøgende på denne måde skal stå til rådighed er udtrykt i § 6, stk. 1 med formuleringen "til enhver tid".

Der lægges herved tillige vægt på, at jobsøgningsydelsen er en ydelse, der kompenserer for manglende lønindkomst som lønmodtager i et ansættelsesforhold.

Mht. forpligtelsen til at påtage sig anvist arbejde, så skal det forstås som arbejde indenfor almindelig arbejdstid og ikke for eksempel natarbejde.

Til stk. 2

Modtagere af jobsøgningsydelse skal være registreret som jobsøgende hos kommunalbestyrelsen ved det lokale Majoriaq-center.

Bestemmelsen understreger, at modtagere af jobsøgningsydelse som en del af deres rådighedsforpligtelse skal deltage i kommunalbestyrelsen aktiviteter og møder med henblik på, at vedkommende kan komme i beskæftigelse.

Til § 7

Til stk. 1

Suli.gl er en landsdækkende jobportal etableret af Grønlands Selvstyre. Jobportalen er åben for alle borgere og virksomheder. Modtagere af jobsøgningsydelse er forpligtet til at tilmelde sig sulig.gl som aktivt jobsøgende og med ajourført CV.

Virksomhederne skal have mulighed for at søge efter bestemte profiler og kompetencer på Suli.gl og kontakte den ledige per mail/besked igennem sulig.gl. Tilsvarende kan den ledige søge ledige stillinger.

Til stk. 2

Modtager af jobsøgningsydelse er forpligtet til én gang ugentligt at forny registrering som aktivt jobsøgende i Suli.gl. Hvis en modtager af jobsøgningsydelse undlader at forny sin registrering som aktivt jobsøgende, opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse og får karantæne jf. kapitel 7.

Til § 8

Til stk. 1

Modtagere af jobsøgningsydelse skal løbende søge stillinger, der modsvarer vedkommendes arbejdskapacitet. En modtager af jobsøgningsydelse skal som en del af sin rådighedsforpligtelse aktivt søge at udnytte sin arbejdskapacitet ved at søge stillinger, der f.eks. er opslået på Suli.gl, Facebook og andre sociale medier eller i landsdækkende eller lokale aviser, herunder f.eks. jobsektionen på www.sermitsiaq.ag. Hvis en modtager af jobsøgningsydelse undlader at søge ledige stillinger, der modsvarer vedkommendes arbejdskapacitet, opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse.

Forpligtelsen gælder uanset det tilbudte timetal eller varighed. I det omfang, at en modtager af jobsøgningsydelse tiltræder en stilling med et lavere timetal end jobsøgningsydelsen, vil vedkommende modtage jobsøgningsydelse reduceret med det antal timer, hvor der er optjent lønindkomst, jf. § 24.

Til stk. 2

Modtagere af jobsøgningsydelse er ledige og jobparate. De kan og skal derfor påtage sig en ledig stilling og med 1 dags varsel. Bestemmelsens 1. pkt. omfatter stillinger anvist den ledige gennem det lokale Majoriaq-center. Bestemmelsens 2. pkt. omfatter stillinger, hvor en arbejdsgiver tilbyder den ledige ansættelse.

Hvis en modtager af jobsøgningsydelse undlader at tiltræde en anvist eller tilbudt stilling, der modsvarer vedkommendes arbejdskapacitet, opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse.

Til § 9

Det er en betingelse for at modtage jobsøgningsydelse, at den ledige uden forudgående indsats kan varetage sædvanlig beskæftigelse minimum 20 timer ugentligt, jf. § 1, stk. 2.

Som stilling på sædvanlige vilkår anses en stilling, som en person med ansøgers alder, arbejds erfaring og uddannelsesmæssige baggrund i almindelighed må antages at kunne varetage.

Det beror på en konkret vurdering, om en persons arbejdskapacitet er over eller under 20 timer ugentligt. Vurderingen foretages af kommunalbestyrelsen som led i sædvanlig visitering til enten jobsøgningsydelse, revalidering eller offentlig hjælp.

Vurderingen beror på personens samlede situation herunder på personens hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet, uddannelsesmæssige baggrund, familiemæssige forhold, boligforhold, sygdom, misbrug, sociale kompetencer mv.

Vurderingen efter § 9 vil i praksis indgå som en indledende del af arbejdet med udarbejdelse af handlingsplan efter § 10.

Til § 10

Til stk. 1

Kommunalbestyrelsen er retligt forpligtet til at udarbejde en handlingsplan for enhver person, der modtager jobsøgningsydelse.

Handlingsplanen skal udformes på grundlag af borgerens baggrund og ressourcer. Kommunalbestyrelsen kan udforme en fast procedure, der sikrer, at personen og dennes ressourcer inddrages i arbejdet med handlingsplanen. Det kan bidrage til, at den korrekte indsats vælges. Derudover skal handlingsplanen medvirke til, at borgeren ser ledighedsforløbet som en klar proces med tilstrækkelig information og overblik.

En handlingsplan skal indeholde mål for den enkelte borger og en beskrivelse af de indsatser, der skal iværksættes for, at målene kan opfyldes. Handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med borgeren og ud fra et helhedsorienteret perspektiv.

Der er ikke opstillet lovbundet krav til, hvilke konkrete indsatser den enkelte modtager af jobsøgningsydelse skal tilbydes. Det vil være lovpligtigt, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde en helhedsorienteret indsats.

Formålet med handlingsplanen er at sætte den enkelte borger i centrum i forhold til indsatser, der skal bringe en modtager af jobsøgningsydelse tættere på arbejdsmarkedet. Det kræver, at indsatserne kan tilpasses den enkelte borger, hvorfor kommunalbestyrelsen skal have fleksibilitet i forhold til, hvilke indsatser de tilbyder den enkelte. Desuden skal der være mulighed for at udvikle og bruge nye, innovative indsatser fremadrettet.

Det er kommunalbestyrelsen, der endeligt træffer afgørelse om handleplanens mål og indsatser.

Til stk. 2

Der vil være forskel på, hvilke indsatser der kan indgå i en handlingsplan afhængig af, hvor modtager af jobsøgningsydelse bor. Det vil særligt afhænge af bostedets størrelse og de lokale muligheder for beskæftigelse og uddannelse. Har en modtager af jobsøgningsydelse partner og hjemmeboende børn, vil det indgå i vurdering af mulighederne for at varetage tilbud om beskæftigelse eller gennemføre et fagligt kompetencegivende forløb uden for bostedet.

En handlingsplan skal være realistisk også fra modtagerens af jobsøgningsydelses synsvinkel. En handlingsplan må ikke være udtryk for kommunalbestyrelsens rutinemæssige krav til en modtager af jobsøgningsydelse. Det kan underminere handlingsplanens troværdighed, hvis handlingsplanen bliver en plan på papiret og ikke en plan, der i praksis gør en forskel.

Det er grundlæggende bedre i første omgang at vælge mindre og realistiske indsatser, som en modtager af jobsøgningsydelse faktisk er i stand til at gennemføre, for derved at opnå en succesoplevelse. Når indsatser beskrevet i en handlingsplan er gennemført, tages stilling til en ny

handlingsplan med nye aktiviteter og mål. Der er derfor ikke noget behov for at opstille krævende indsatser, hvor det er usikkert, om en modtager af jobsøgningsydelse er i stand til at gennemføre indsatserne.

Der er i lov om offentlig hjælp også fastsat krav om handlingsplan. Der er dog i nærværende lov større krav til rådighedsforpligtelsen, ligesom jobparate personer er mere klar til at varetage nyt job og opkvalificering mv. det er derfor understreget at handlingsplanen for den jobparate skal være realistisk.

Til stk. 3

For alle indsatser skal der anlægges et helhedsorienteret perspektiv. Det er et lovbundet krav, at kommunalbestyrelsen i udarbejdelsen af en handlingsplan for en modtager af jobsøgningsydelse skal anskue vedkommendes samlede situation: familiemæssige forhold, sygdomme, sociale kompetencer, boligmæssige forhold mv. for så vidt, at det har betydning for vedkommendes jobparathed. Kommunalbestyrelsen skal vurdere en modtager af jobsøgningsydelses samlede udfordringer og tilrettelægge indsatser og mål i handlingsplan derefter.

Til stk. 4

Kommunalbestyrelsen er retligt forpligtet til at arbejde for, at mål og indsatser i handlingsplan for unge mellem 18-29 har fokus på uddannelse. Det er et selvstændigt mål med jobsøgningsydelse at sætte en modtager af jobsøgningsydelse i stand til at klare sig selv, for så vidt det er muligt. Uddannelse vil alt andet lige bidrage til, at en modtager af jobsøgningsydelse bedre kan udnytte og udvikle sin arbejdskapacitet og dermed forsørge sig selv. Samtidig hænger jobstabilitet og uddannelsesniveau sammen. Handlingsplaner for unge mellem 18-29, der modtager jobsøgningsydelse, skal derfor have fokus på uddannelse.

Til § 11

Til stk. 1

En handlingsplan skal efter § 10 udarbejdes i samarbejde med modtageren af jobsøgningsydelse. Det er dog kommunalbestyrelsen, der i sidste ende træffer afgørelse om de forpligtelser, der påhviler en modtager af jobsøgningsydelse som vilkår for ydelsen.

Bestemmelsen bemyndiger kommunalbestyrelsen til at pålægge en modtager af jobsøgningsydelse at deltage i aktiviteter, der har til formål at forbedre ansøgers muligheder for at varetage beskæftigelse samt styrke ansøgers tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed forsørge sig selv.

Bestemmelsen udgør ikke udtømmende opregning af hvilke aktiviteter, kommunalbestyrelsen kan pålægge en modtager af jobsøgningsydelse. Valg af aktiviteter skal tjene et sagligt formål. Det følger af § 11, at handlingsplanen skal opstille realistiske mål og aktiviteter.

Kommunalbestyrelsen kan herunder pålægge en modtager af jobsøgningsydelse at deltage i f.eks. misbrugsbehandling. Denne mulighed bør dog anvendes med forsigtighed. Hvis en modtager af jobsøgningsydelse aktivt modsætter sig behandling for rusmiddelafhængighed, må kommunalbestyrelsen vurdere, om det udgør et realistisk mål og aktivitet at stille krav herom i handlingsplanen. Generelt kan der stilles spørgsmål ved, om personer med betydende rusmiddelafhængighed er omfattet af matchgruppe 1.

Til stk. 2

Det er som udgangspunkt ikke muligt for modtageren at klage over selve handlingsplanen, dette da denne, så vidt muligt, skal være en gensidig aftale imellem kommunalbestyrelsen og modtageren. Kommunalbestyrelsen kan dog i handlingsplanen pålægge modtageren aktiviteter, som modtageren ikke er fuldt enig i. Sådanne pålagte aktiviteter vil være en offentligretlig afgørelse i henhold til Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning. Se dog stk. 3, for så vidt angår partshøring.

Til stk. 3

Kravet til forvaltningsafgørelser for så vidt angår partshøring vil ikke gælde i det omfang at dette begrænser muligheden for at med dags varsel at anvise job, kursusforløb mv.

Det skal være muligt for kommunalbestyrelsen at iværksætte aktiviteter overfor borgeren som pludselig opstår. Herunder at der kommer en egnet stilling, at der kommer en fri plads på et kursusforløb eller der ved en revurdering fastsættes at vedkommende vil kunne drage nytte af en aktivitet alligevel.

Afgørelse om at pålægge en modtager at skulle flytte fra sit hjemsted vil dog være en særligt indgribende afgørelse, hvor hensynet til partshøring ikke kan tilsidesættes.

Til § 12

Til stk. 1

I første punktum fastslås, at modtager af jobsøgningsydelse ifølge Inatsisartutloven skal følge handlingsplanen.

En handlingsplan skal løbende vurderes, revurderes og justeres. For at sikre fortsat fokus på at få en modtager af jobsøgningsydelse i beskæftigelse, skal vedkommendes handlingsplan som minimum vurderes, revurderes og justeres hver 3. måned. Ved vurdering, revurdering og justering af handlingsplanen skal fokus være på at øge modtageren af jobsøgningsydelses arbejdskapacitet, således at vedkommende på sigt kan forsørge sig selv uden at modtage jobsøgningsydelse.

Til stk. 2

Personer, der er hjemsendt jf. § 4, forventes at komme i bekræftelse inden for en kort periode. Det vil derfor være spild af det offentliges såvel som den lediges tid at udarbejde handlingsplan.

Personer, der er hjemsendt jf. § 4, er ikke afskedigede og befinder sig forsat i et ansættelsesforhold, men står til rådighed for arbejdsmarkedet, såfremt de ikke bliver aflønnet i hjemsendelsesperioden. De hjemsendte kan derfor anvises arbejde, men de skal dog være opmærksomme på, at de skal opsige deres job, som de er hjemsendt fra, såfremt de anvises varigt arbejde.

Personer på jobsøgningsydelse, der er hjemsendt jf. § 4, skal i øvrigt stå til rådighed for det øvrige arbejdsmarked.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler, der knytter sig til bestemmelserne i kapitel 4.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om udarbejdelse og gennemførelse af handlingsplaner. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om de aktiviteter, der indgår i handlingsplanerne herunder regler, der pålægger en modtager af jobsøgningsydelse at søge behandling for sygdom. Pålæg om behandling af sygdom kan alene have til formål at forbedre ansøgers muligheder for at varetage beskæftigelse samt styrke ansøgers tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed forsørge sig selv.

Til § 13

Til stk. 1

For at undgå at langtidsledige modtager jobsøgningsydelse i flere år, skærpes rådighedsforpligtelsen efter 1 år for ledige i alderen 18 – 29 og 2 år for ledige i alderen 30 år og derover.

Der kan stilles krav om geografisk mobilitet, dvs. en modtager af jobsøgningsydelse skal være mobil og flytte efter ledige stillinger.

Som hjemsted anses der hvor personen har fast bopæl eller fast opholdssted. Uden for hjemstedet væk fra den by eller bygd som vedkommende har som hjemsted. Anvist arbejde og jobtræning, omskoling mv. som er i samme by eller bygd kan derfor ikke afvises.

Den skærpede rådighedsforpligtelse handler tillige om, at en modtager af jobsøgningsydelse skal udvise vilje til at forsørge sig selv. En modtager af jobsøgningsydelse kan ikke forvente at kunne forblive boende på hjemstedet med offentlig forsørgelse, hvis der faktisk er mulighed for at få beskæftigelse uden for hjemstedet. Samtidig har Grønland som samfund ikke råd til, at personer bliver langtidsledige på offentlige ydelser et sted samtidig med, at der er ledige stillinger andre steder.

Når en modtager af jobsøgningsydelse i alderen 18-29 år med en jobsøgningsanciennitet på 12 måneder, har vedkommende pligt til at søge og påtage sig tilbudt eller anvist fuldtidsarbejde uden for hjemstedet. I formuleringen fuldtidsarbejde ligger, at bestemmelsen ikke omfatter sæsonarbejde, deltidsarbejde, vikararbejde, korttidsansættelser med videre.

Ved fastsættelse af jobsøgningsanciennitet henvises til § 26.

Til stk. 2

Når en person i alderen 30 år og derover har modtaget jobsøgningsydelse i sammenlagt 24 måneder, finder tilsvarende regler anvendelse, som for personer i alderen 18-29 år. jf. stk. 1.

Til stk. 3

Tilsvarende kan kommunalbestyrelsen pålægge en modtager af jobsøgningsydelse at deltage i aktiviteter uden for hjemstedet.

Pålæg om at deltage i aktiviteter uden for hjemstedet kan være af tidsbegrænset karakter, men skal stedse tjene til at forbedre en modtager af jobsøgningsydelse muligheder for at varetage beskæftigelse samt styrke vedkommendes tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed muligheden til at kunne forsørge sig selv.

I modsætning til stk. 1 kræver stk. 3 ikke jobsøgningsanciennitet

Til stk. 4

En modtager af jobsøgningsydelse har ikke pligt til at tiltræde en tilbudt eller anvist stilling uden for hjemstedet, hvis der ikke kan anvises en passende bolig på arbejdsstedet. Som passende bolig anses f.eks. sædvanlig lejebolig anvist gennem A/S boligselskabet INI eller Iserit A/S eller privat lejebolig af tilsvarende størrelse og standard.

Såfremt der ved sædvanlig ansøgning kan anvises udlejningsbolig gennem en stedlig boligudlejer, inden stillingen skal tiltrædes, anses det som muligt at få en bolig til en modtager af jobsøgningsydelse og dennes familie.

Hvis en modtager af jobsøgningsydelse eller dennes partner har ejerbolig, andelsbolig eller lejebolig på hjemstedet, kan de være nødsaget til at sælge, udleje eller fremleje boligen. En modtager af jobsøgningsydelse kan ikke afvise at tiltræde et tilbud eller en anvist stilling uden for hjemstedet, fordi vedkommende har ejer- og andelsbolig på hjemstedet. I givet fald opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse.

Hvis kommunalbestyrelsen pålægger en modtager af jobsøgningsydelse at deltage i aktiviteter efter stk. 3 uden for hjemstedet, skal kommunalbestyrelsen anviser indkvartering i den periode, aktiviteten pågår.

En modtager af jobsøgningsydelse kan ikke afvise at deltage i aktiviteter uden for hjemstedet, hvis der anvises indkvartering. I givet fald opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen giver en modtager af jobsøgningsydelse mulighed for at holde 14 dages aftalt ferie med jobsøgningsydelse, når vedkommende har modtaget jobsøgningsydelse i 6 sammenhængende måneder.

Ferien skal aftales med kommunalbestyrelsen minimum 4 uger før feriens påbegyndelse og kan afholdes som enkelt dage eller samlet, som modtageren af jobsøgningsydelse ønsker det.

Under ferie skal modtageren af jobsøgningsydelse opfylde de almindelige betingelser for at modtage jobsøgningsydelse. Under ferien er modtageren af jobsøgningsydelse – i sagens natur – fritaget for rådighedspligt.

Til stk. 2

Såfremt en modtager af jobsøgningsydelse gennem tidligere beskæftige har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, er vedkommende forpligtet til først at afholde denne ferie, før der er ret

til at modtage jobsøgningsydelse under ferie. Bestemmelsen svarer til princippet i § 3, hvorefter der ikke er ret til jobsøgningsydelse, hvis manglende indkomst kan dækkes gennem anden ydelse, der træder i stedet for lønindkomst. Så længe en person modtager jobsøgningsydelse, kan den samlede ferie ikke overstige 2 uger. Hvis en person ønsker at holde længere ferie evt. med tilgodehavende feriegodtgørelse, må personen afmelde sig som ledig hos Majoriaq.

Til stk. 3

For at modtage jobsøgningsydelse under ferie skal personen fortsat være ledig. En modtager af jobsøgningsydelse kan ikke under ferie have beskæftigelse og samtidig modtage jobsøgningsydelse.

Det bestemmes derfor, at en modtager af jobsøgningsydelse på Suli.gl ikke skal lade sig registrere som aktivt jobsøgende i sin aftalte ferie. I modsat fald anses personen ikke for at være ledig og aktivt jobsøgende og retten til jobsøgningsydelse bortfalder. § 7 finder anvendelse med de ændringer, der følger af nærværende § 14, stk. 3. Straks efter feriens afslutning skal modtageren af jobsøgningsydelse igen melde sig ledig på Suli.gl.

Til § 15

Til stk. 1

Det følger af § 3, at der alene kan ydes jobsøgningsydelse under sygdom, hvis den pågældende person ikke, i kraft af sin ansættelse, har ret til løn under sygdom.

Bestemmelsen omfatter alene sygdom, der midlertidigt fratager en modtager af jobsøgningsydelse sin arbejdskapacitet helt eller delvist. Ved sygdom, som fratager en modtager af jobsøgningsydelse sin arbejdskapacitet permanent, vil det indebære, at kommunalbestyrelsen må genvurdere, om personen er jobparat, eller om vedkommende må overgå til anden offentlig forsørgelse herunder varig offentlig forsørgelse.

Karensperioden i Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse, § 10, stk. 2, 1. pkt., er ved reformen ikke ønsket ændret, det er derfor fortsat udgangspunktet, at lønmodtageren selv, eller igennem sin ansættelsesaftale, afholder udgifter for de første 2 sygedage.

Arbejdsskader som medfører fravær er omfattet af begrebet sygdom, som hovedregel vil en lønmodtager i en sådan situation være omfattet om lov om arbejdsskadesikring i Grønland, hvorfor manglende lønindtægt pga. af arbejdsskade vil være dækket af forsikring eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og retten til jobsøgningsydelse vil derfor bortfalde jf. § 3.

Ved sygdom som medfører isolation eller karantæne i en periode, vil denne periode være omfattet af begrebet sygdom. Det er dog fortsat alene personens egen sygdom som er omfattet af dette kapitel.

Til stk. 2

Under sygdom skal en modtager af jobsøgningsydelsen opfylde de almindelige betingelser for at modtage jobsøgningsydelse. Under sygdom er modtager af jobsøgningsydelse fritaget for rådighedsforpligtelse.

Ved nedsat beskæftigelse som følge af sygdom kan der ydes supplerende jobsøgningsydelse. I tilfælde af at personer, modtager supplerende jobsøgningsydelse ved nedsat beskæftigelse som følge af sygdom, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om hvorvidt en modtager af supplerende jobsøgningsydelse i forbindelse med sygdom er omfattet af rådighedsforpligtelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen er undtagelsen til stk. 1, 2. pkt. såfremt personen har været syg i længere tid tilsidesættes karenperioden. Hvis det ved sygdommens begyndelse står klart, at sygdommen vil vare mere end 2 uger, vil det ikke være nødvendigt at vente på der er gået 2 uger.

Til stk. 4

Retten til jobsøgningsydelse ophører ved sygemelding i 6 sammenhængende måneder. Et længere sygdomsforløb betyder som udgangspunkt, at en modtager af jobsøgningsydelse ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet og/eller ikke er jobparat.

Hvis en modtager af jobsøgningsydelse med rimelighed forventes raskmeldt indenfor 3 måneder, bevares retten til jobsøgningsydelse efter 6 måneder. Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om eventuel bevarelse af retten til jobsøgningsydelse. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse på grundlag af sagens oplysninger og bør indkalde modtager af jobsøgningsydelse til samtale om udsigten til raskmelding. I nødvendigt omfang kan der, for kommunalbestyrelsens regning, indhentes lægeerklæring. Hvis der på dette grundlag vurderes, at en modtager af jobsøgningsydelse forventes raskmeldt inden for 3 måneder, bevares retten til jobsøgningsydelse.

Afgørelse om fortabelse eller bevarelse af retten til jobsøgningsydelse kan tidligst træffes ved udløb af 6 måneders perioden.

Til § 16

En modtager af jobsøgningsydelse skal uden ugrundet ophold give meddelelse til kommunalbestyrelsen, hvis vedkommende er syg. Kommunalbestyrelsen skal notere modtagerens sygdom i sagen om jobsøgningsydelse, og denne indgår derfor i handlingsplanen, ligesom det kan have en indflydelse på vurderingen af modtagerens jobparathed.

Som udgangspunkt vil simple sygdomsforløb eller skader ikke nødvendiggøre en lægeerklæring, det er derfor i situationer med komplicerede sygdomsforløb, formodning om svig, misbrug af ordning eller begrundet tvivl om modtagerens fortsatte jobparathed som kan begrunde et behov for en lægeerklæring.

Det skal i kommunalbestyrelsens skøn ligeledes tages i betragtning, om en lægeerklæring vil tilvejebringe nye oplysninger som ikke kunne fremkomme på anden måde, herunder om der ved hjemstedet er mulighed for om personen kan tilses af en læge. Behovet for en lægeerklæring skal opvejes med de økonomiske konsekvenser ved lægeerklæringens udfærdigelse, konsekvenserne for modtageren af at skulle sikre sig at blive tilset af en læge/ sundhedsperson og de ekstra administrative og økonomiske omkostninger som det påfører sundhedsvæsenet.

Såfremt en lægeerklæring skønnes nødvendig skal af denne fremgå, hvornår vedkommende forventes raskmeldt og igen kan forventes at kunne varetage sædvanlig beskæftigelse i hidtidigt omfang.

Der er lagt vægt på, at oplysningerne herom kan indgå i handlingsplanen og kommunalbestyrelsens vurdering af, om en modtager af jobsøgningsydelse er jobparat og står til rådighed for arbejdsmarkedet. Endelig vil oplysningerne indgå i kommunalbestyrelsens vurdering af, om retten til jobsøgningsydelse bortfalder eller bevares ved sygemelding i 6 sammenhængende måneder, jf. § 15, stk. 4.

Til § 17

Til stk. 1

Det påhviler Majoriaq at give en modtager af jobsøgningsydelse grundig vejledning i rådighedsforpligtelsen og konsekvenserne af manglende opfyldelse heraf. Det inkluderer en skærpe af, at det er og bliver modtageren af jobsøgningsydelse, der har ansvaret for at opfylde sin rådighedsforpligtelse.

En modtager af jobsøgningsydelse får karantæne, hvis vedkommende ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, opsiger sin stilling eller bliver bortvist fra sin stilling. Med opsigelse side-stilles udeblivelse eller bortgang.

Om rådighed henvises til bestemmelserne i kapitel 4 og bemærkningerne hertil.

Der lægges ikke vægt på årsagen til, at modtageren af jobsøgningsydelse har opsagt sin stilling, udebliver eller forlader sin stilling. Egen opsigelse og herunder udeblivelse og bortgang sanktioneres med karantæne uanset baggrunden for egen opsigelse og herunder udeblivelse og bortgang.

Bortvisning omfatter situationer, hvor arbejdsgiveren har bragt ansættelsesforholdet til ophør med øjeblikkeligt varsel som følge af den ansattes væsentlige misligholdelse af ansættelsesforholdet. Der lægges efter bestemmelse alene vægt på arbejdsgivers begrundelse for at bringe ansættelsesforholdet til ophør. Kommunalbestyrelsen foretager ikke nogen prøvelse af, om bortvisningen er berettiget eller ej.

Til stk. 2

Denne bestemmelse indsættes for at der i særligt grove situationer kan ske en undtagelse til karantæne-reglen i stk. 1. Særligt grove situationer skal forstås som fx hvis arbejdsgiveren efter gentagne påkrav ikke har udbetalt løn, hvis lønmodtageren i henhold til § 12 a i lov om arbejdsmiljø i Grønland har forladt arbejdspladsen pga. alvorlig og umiddelbar fare ikke kan undgås og arbejdsgiveren ikke har søgt at udbedre situationen eller arbejdsgiveren på anden grov måde tilsidesætter lønmodtagerens tarv.

Det skal af ansøgeren kunne dokumenteres, at der har været tale om særligt grove tilsidesættelse af dennes tarv.

Hvis en person, der er bortvist, efterfølgende ved dom eller efter forhandling mellem pågældende faglige organisation og arbejdsgiveren får medhold i, at der ikke var grundlag for bortvisning, udbetales fuld jobsøgningsydelse med tilbagevirkende kraft. Karantænen anses som bortfaldet.

Der vil i denne situation ligeledes skulle foretages modregning i henhold til § 3, for de perioder hvor ansøgeren har fået erstatning for manglende opsigelse eller lignende som træder i stedet for løn.

Til stk. 3

I karantæneperioden reduceres jobsøgningsydelsen med 50%. Der beregnes jobsøgningsydelse efter Inatsisartutlovens almindelige regler.

En modtager af jobsøgningsydelse er uændret omfattet af Inatsisartutlovens bestemmelser og herunder forpligtet til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og være aktivt jobsøgende mv. Karantæneperioden medregnes tillige ved opgørelse af jobsøgningsanciennitet og ret til ferie.

Til § 18

Såfremt en modtager af jobsøgningsydelse 4 gange inden for 12 måneder har fået karantæne, anses vedkommende for ikke at stå til rådighed og fortaber retten til jobsøgningsydelse.

Ved afgørelse af, om en modtager af jobsøgningsydelse har fået karantæne 4 gange inden for en 12 måneders periode, skal første karantæneperiode være påbegyndt og seneste karantæneperiode være afsluttet inden for de 12 måneder.

I 2. punktum er bestemt, at reducere af ydelsen efter 1. punktum vil gælde i 3 måneder fra udløb af den seneste karantæneperiode efter § 17, stk. 1.

Til § 19

Til stk. 1

Personer kan som udgangspunkt først opnå ret til jobsøgningsydelse når de har rettet henvendelse til Majoriaq-centeret.

Der vil fra henvendelsesdatoen skulle ses på de forudgående 13 ugers (eventuelt) lønnede arbejdstimer jf. § 22, stk. 1.

Til stk. 2

Det klare udgangspunkt er, at personer som mister deres lønindtægt hurtigst muligt skal rette henvendelse til Majoriaq-centrene, såfremt de ikke selv kan finde beskæftigelse.

De vil ved Majoriaq-centret kunne få råd og vejledning til at kunne søge beskæftigelse mv. Det vil derfor være ønskeligt, at der motiveres til at personer hurtigst muligt retter henvendelse til Majoriaq-centeret.

Ud fra en rimelighedsbetragtning vil det dog ikke skulle komme ansøgeren til skade, at personen ikke straks retter henvendelse til Majoriaq-centeret. Ligesom at en person som mod forventning ikke selv kunne finde ny beskæftigelse med det samme, først retter henvendelse til Majoriaq-centeret efter at have forsøgt selv at finde beskæftigelse.

Til stk. 3

Nyuddannede personer samt personer uden forudgående lønindkomst opnår ret til jobsøgningsydelse efter 2 ugers optjeningsperiode. Efter 2 ugers optjeningsperiode har vedkommende ret til udbetaling af jobsøgningsydelse med 22 timer pr. uge til en timeløn fastsat i medfør af § 22.

Til § 20

Til stk. 1

Jobsøgningsydelsen beregnes med udgangspunkt i laveste sats for ikke-faglærte timelønnede over 18 år i overenskomsten for timelønnede mellem SIK og Naalakkersuisut (§ 4, stk. 2, trin 1), pt. svarende til 100,47 kr./time per 01/04-2020 – herefter benævnt SIK-mindstelønnen. Jobsøgningsydelsen beregnes med en reduceret andel af SIK-mindstelønnen. Den reducerede andel betegnes procentsatsen.

Til stk. 2

I de første 26 uger udgør jobsøgningsydelsen en procentsats på 90% af SIK-mindstelønnen, pt. svarende til 90,42 kr./time. Herefter udgør procentsatsen 80% af SIK-mindstelønnen, pt. svarende til 80,38 kr./time.

Til stk. 3

For unge i alderen 18-29 år, der har modtaget jobsøgningsydelse i sammenlagt 12 måneder, udgør procentsatsen 65% af SIK's mindsteløn, pt. svarende til 65,31 kr./time.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 13 og skal bidrage til at undgå, at langtidsledige modtager jobsøgningsydelse i flere år.

At der skal være modtaget jobsøgningsydelse i sammenlagt 12 måneder betyder, at der skal være modtaget jobsøgningsydelse i 12 måneder i træk uden afbrydelse af lønnet beskæftigelse.

Til stk. 4

For personer på 30 år eller derover, der har modtaget jobsøgningsydelse i sammenlagt 24 måneder, udgør procentsatsen 65% af SIK-mindstelønnen, pt. svarende til 65,31 kr./time. Ved opgørelse af 24 måneders perioden medregnes tillige jobsøgningsydelse, der er modtaget, før personen fyldte 30 år.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 13 og skal bidrage til at undgå, at langtidsledige modtager jobsøgningsydelse i flere år.

At der skal være modtaget jobsøgningsydelse i sammenlagt 24 måneder betyder, at der skal være modtaget jobsøgningsydelse i 24 måneder i træk uden afbrydelse af lønnet beskæftigelse.

Til § 21

Naalakkersuisut beregner de gældende satser. Satserne ændres dels ved forhandling af ny overenskomst dels som følge af årlig regulering aftalt i overenskomsten. Satserne offentliggøres på www.naalakkersuisut.gl, ligesom satserne vil blive indberettet i den fælles IT-løsning til brug for administration af Inatsisartutloven.

Til § 22

Til stk. 1

Ved ansøgning om jobsøgningsydelse fastsættes ansøgers timesats. Timesatsen udtrykker det antal timer pr. uge, der danner grundlag for beregning af jobsøgningsydelsen. Timesatsen beregnes på grundlag af ansøgers gennemsnitlige lønnede arbejdstimer i de forudgående 13 uger.

Hvis personen er omfattet af undtagelsen i § 19, stk. 2, benyttes den dato for mistet lønindkomst til beregningen. Det vil derfor være 13 forudgående uger fra den dato.

Til stk. 2

Perioder, hvor en person har været hjemsendt, jf. § 4, samt perioder med ferie, betalte sygedage med videre medtages ved beregningen efter stk. 1.

Hvis ansøgeren har været fastlønned, fx månedslønnet, vil kommunalbestyrelsen kunne anse det for tilstrækkelig godtgjort at ansøgeren har fået den faste løn uden at skulle kontrollere om der i de forgangne 13 uger har været fravær mv.

Ved kursusdeltagelse forstås bl.a. AMA-kurser og PKU-kurser, altså kurser som har en arbejdsfremmende indhold. Kurser om fritidsaktivitet som ikke er særligt relevante for ens arbejde er ikke omfattet. Dette fx madlavningskursus uden at være beskæftiget som kok.

”Eller lignende” omfatter bl.a. perioder hvor personen har været på barsel, her vil det dog være den i barslen beregnede timesats som videreføres, dog mindst 22 timer pr. uge.

Til stk. 3

Nyuddannede personer samt andre personer uden forudgående lønindkomst sikres en minimumstimesats svarende til 22 timer pr. uge.

Til § 23

Det er muligt i op til 4 uger i en tidsbegrænset periode på 6 måneder at arbejde på deltid og få supplerende jobsøgningsydelse op til vedkommendes timesats. Formålet med arbejde på deltid skal være at bringe den jobsøgende tættere på 100% selvforsørgelse. Vedkommende skal fortsat opfylde sin rådighedsforpligtelse. Hvis en person ønsker at arbejde på deltid, men ikke ønsker at stå til rådighed i lovens forstand, kan vedkommende ikke få supplerende jobsøgningsydelse.

Muligheden for at arbejde på deltid skal derfor indgå som en del af handlingsplanen, og det skal beskrives, hvorledes deltidsarbejde kan bidrage til, at personen kommer tættere på 100% selvforsørgelse uden offentlig forsørgelse.

Supplerende jobsøgningsydelse efter § 23 er uden betydning for beregning af timesats efter § 22.

Til § 24

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 8 om forpligtelse til at søge enhver ledig stilling, som en modtager af jobsøgningsydelse har forudsætningerne for at varetage. En modtager af jobsøgningsydelse skal ikke stilles ringere ved at påtage sig kortvarige stillinger eller stillinger med nedsat arbejdstid.

Forpligtelsen gælder uanset det tilbudte timetal eller varighed. I det omfang, en modtager af jobsøgningsydelse tiltræder en stilling med et lavere timetal end vedkommendes timesats for jobsøgningsydelse, vil vedkommende modtage jobsøgningsydelse reduceret med det antal timer, hvor der er optjent lønindkomst, jf. § 22.

Supplerende jobsøgningsydelse efter § 24 er uden betydning for beregning af timesats efter § 22.

Til § 25

Jobsøgningsydelse ydes som compensation for manglende lønindkomst forårsaget af uforstyldt ledighed, herunder hjemsendelse, sygdom eller naturkatastrofer. Jobsøgningsydelsen bør derfor udbetales som normal lønindkomst for 14 dages lønnede.

For personer som ved deres hidtidige beskæftigelse fik månedsløn vil udbetaling hver 14. dag ikke være til væsentlig ulempe, ligesom at det ved udbetaling hver 14. dag sikres at kommunalbestyrelsen kan samkøre udbetalingen med evt. lønsystemer og derved lette administrationen af Inatsisartutloven.

Jobsøgningsydelse udbetales til modtagerens NemKonto, jf. Inatsisartutlov om offentlige betalinger m.v. Udbetaling kan tillige ske gennem betalingssystemet Ilanngaassivik, jf. Inatsisartutlov om betalingssystemet Ilanngaassivik.

Til § 26

Til stk. 1

Jobsøgningsanciennitet er udtryk for, hvor lang tid, en person har modtaget jobsøgningsydelse. Jobsøgningsancienniteten beregnes fra den første dag, ansøgeren henvender sig til Majoriaq som ledig.

Nyuddannede personer samt øvrige personer uden forudgående lønindkomst opnår ret til jobsøgningsydelse efter 2 ugers optjeningsperiode. Efter yderligere 2 uger vil vedkommende være berettiget til udbetaling af jobsøgningsydelse for disse 2 uger. Optjeningsperioden begynder den første dag i den 2 ugers periode, som indgår i den udbetalte jobsøgningsydelse.

Ved tilmelding f.eks. den 1. oktober udløber optjeningsperioden den 15. oktober. Herefter kan ydes jobsøgningsydelse for perioden 16. oktober og frem til næste udbetalingstermin. Jobsøgningsancienniteten beregnes her med virkning fra den 1. oktober.

Jobsøgningsancienniteten ophører som hovedregel, når den ledige ophører med at modtage jobsøgningsydelse, fordi vedkommende har fået lønnet arbejde.

Ved senere fornyet tilmelding efter at have varetaget beskæftigelse uden supplerende jobsøgningsydelse anses personen som hovedregel som nytilmeldt og uden jobsøgningsanciennitet.

Til stk. 2

Ved opgørelse af jobsøgningsancienniteten medregnes tillige perioder, hvor der er udbetalt supplerende jobsøgningsydelse. Der skal derfor ikke ske fradrag for dage eller perioder, hvor en modtager af jobsøgningsydelse har haft nedsat beskæftigelse, når der i samme periode tillige er udbetalt supplerende jobsøgningsydelse.

Til stk. 3

Personer, der modtager jobsøgningsydelse, og som nærmer sig en jobsøgningsanciennitet på 12 måneder (18-29-årige) eller 24 måneder (+30 år), kan have en interesse i at meddele, at de ikke længere er jobsøgende og senere tilmelde sig som ledig på ny for derved at starte som nytilmeldt.

Dette imødegås ved, at personer, der afmelder sig som jobsøgende og på ny tilmelder sig som jobsøgende inden 12 uger, ikke anses som nytilmeldt. De indtræder i deres hidtidige jobsøgningsanciennitet.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til gældende § 15, stk. 1, i Landstingslov om arbejdsmarkedsydelse. En person, der modtager jobsøgningsydelse, har overfor kommunalbestyrelsen en oplysningspligt vedrørende økonomiske, personlige og sociale forhold, der har betydning for, om personen stadig er berettiget til at modtage jobsøgningsydelse. Oplysningspligten vedrører kun oplysninger, som er ændret i forhold til de oplysninger, kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af.

Relevante oplysninger kan eksempelvis være, at man får arbejde, bliver syg kontaktoplysninger, opholdssted, eller at man ikke længere står til rådighed.

Til § 28

Til stk. 1-4

For at sikre kommunalbestyrelsens mulighed til at behandle personoplysninger, samt at der så vidt muligt skal være de samme bestemmelser om behandling af personoplysninger og samtykker dertil, overføres bestemmelserne fra forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp, som implementeres samtidigt med denne Inatsisartutlov.

Det vil dog ved behandling af jobssøgningsydelse ikke være behov for indhentelse af partners og husstands økonomiske forhold.

Det vil derudover henvises til Inatsisartutlov om offentlig hjælp § 43, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 29

Bestemmelsen svarer i det væsentligste til gældende § 17 i Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse. Bestemmelsen er dog skærpet således, at kommunalbestyrelsen skal kræve tilbagebetaling i de anførte situationer.

Bestemmelsen angiver udtømmende de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at jobsøgningsydelsen skal betales tilbage. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i de nævnte tilfælde har pligt til at kræve jobsøgningsydelse tilbagebetalt. Det betyder endvidere, at kommunalbestyrelsen ikke kan kræve tilbagebetaling i andre end de i nærværende bestemmelse oplyste tilfælde.

Til nr. 1

Kommunalbestyrelsen skal kræve jobsøgningsydelse tilbagebetalt i tilfælde, hvor en modtager af jobsøgningsydelse ikke har opfyldt oplysningspligten jf. § 27 eller har modtaget offentlig hjælp, og vedkommende har vidst, at han eller hun ikke var berettiget hertil.

En modtager af jobsøgningsydelse har overfor kommunalbestyrelsen en oplysningspligt vedrørende økonomiske, personlige og sociale forhold, der har betydning for, om personen stadig er berettiget til at modtage jobsøgningsydelse. Oplysningspligten vedrører kun oplysninger, som er ændret i forhold til de oplysninger, kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af.

Oplysningspligten omfatter tillige udbetaling af erstatning eller lignende, som en modtager af jobsøgningsydelse skal oplyse kommunalbestyrelsen om efter § 27.

Til nr. 2

Med ”Mod bedre vidende” menes, at vedkommende vidste, at han eller hun ikke var berettiget til at modtage jobsøgningsydelse. Det er kommunalbestyrelsen, der vurderer, om en modtager af jobsøgningsydelse var bekendt med de omstændigheder, der gør, at vedkommende ikke var berettiget til jobsøgningsydelse, samt at disse omstændigheder indebar, at vedkommende ikke var berettiget til jobsøgningsydelse.

Til nr. 3

Udbetalt jobsøgningsydelse skal endvidere kræves tilbagebetalt, hvis vedkommende får udbetalt en ydelse som kompensation for manglende lønindkomst, der vedrører samme tidsrum og formål som den udbetalte jobsøgningsydelse.

Til § 30

Til stk. 1-2

Kommunerne varetager administration af Inatsisartutloven.

Ansøgning om jobsøgningsydelse indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor ansøger har fast bopæl eller fast ophold. Grønlands Selvstyre behandler ansøgninger fra personer med fast bopæl eller fast ophold uden for den kommunale inddeling.

Til stk. 3

Efter den nugældende ordning med arbejdsmarkedsydelse, varetages behandlingen af ansøgninger af borgerbestyrelser eller lignende, hvor udgifterne refunderes af Selvstyret, denne ordning fastholdes, hvorfor Naalakkersuisut kan bemyndige anden offentlig myndighed til at varetage sagsbehandlingen

Til § 31

Til stk. 1

Det er de grønlandske kommuner, der afholder udgifterne til jobsøgningsydelse. Udgifterne fordeles mellem kommunerne indbyrdes efter reglerne i Landstingsforordning om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser.

Naalakkersuisut afholder udgifter til jobsøgningsydelse, når Grønlands Selvstyre anses som betalingskommune efter reglerne i Landstingsforordning om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser.

Til stk. 2

Når en modtager af jobsøgningsydelse har fået udarbejdet en individuel handlingsplan i en kommune og flytter til en anden kommune, skal tilflytningskommunen indhente vedkommendes handlingsplan fra fraflytningskommunen og tilpasse den i nødvendigt omfang.

Dette skal ske for at reducere omkostningerne forbundet med udarbejdelse af de individuelle handlingsplaner samt for, at modtageren af jobsøgningsydelse ikke skal starte forfra med at få udarbejdet en individuel handleplan ved flytning til en ny kommune.

Det forventes, at der ved udvikling af fælles IT-løsninger til administration af Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse udarbejdes et elektronisk paradigme for handlingsplaner, der skal anvendes ved udarbejdelse af handlingsplaner i henhold f.eks. Inatsisartutlov om revalidering,

Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse og Inatsisartutlov om offentlig hjælp. Paradigmet udformes med felter for generelle oplysninger, der kan anvendes på tværs samt felter dedikeret til administrationen af den givne lovgivning.

Herved sikres det, at den fælles viden bibeholdes, når en person modtager bistand fra det offentlige. Ved udarbejdelse af den fælles IT-løsning skal det sikres, at forvaltningen og den enkelte sagsbehandler alene har adgang til de oplysninger, der er relevante for administration af den givne lovgivning.

Jobsøgningsancienniteten efter § 26 beregnes fortsat fra første henvendelsesdag ved den første kommune, uanset hvilken kommune den jobsøgende efterfølgende flytter til.

Til § 32

Kommunerne og Grønlands Selvstyre er forpligtet til at anvende en fælles offentlig IT-løsning til brug for administration af Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse. Se bemærkninger til § 31 vedrørende elektroniske handlingsplaner.

Beslutning om en fælles offentlig IT-løsning er reguleret i § 46 a i Inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber. Det er forventningen, at den fælles offentlige IT-løsning udformes som en applikation til de eksisterende fælles offentlige IT-systemer for Grønlands Selvstyre og kommunerne.

Til § 33

Til stk. 1

Alle kommunale afgørelser i henhold til Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse kan påklages til Det Sociale Ankenævn. Klage til Det Sociale Ankenævn sker i henhold til landstingsforordning om Socialvæsenets styrelse og organisation.

I overensstemmelse med de nugældende regler i landstingsforordning om Socialvæsenets styrelse og organisation skal klagen indgives til Det Sociale Ankenævn indenfor 6 uger fra afgørelsen.

Til stk. 2

Når Naalakkersuisut eller den offentlige myndighed som er bemyndiget jf. § 30, stk. 3, træffer afgørelse vil denne ligeledes kunne påklages til Det Sociale Ankenævn.

Til § 34

Til stk. 1

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2023.

Til stk. 2

Ved Inatsisartutlovens ikrafttræden ophæves Inatsisartutlov om arbejdsmarkedsydelse.

Til § 35

Til stk. 1

For at lette den administrative overgang fra arbejdsmarkedsydelse til jobsøgningsydelse videreføres de nuværende modtagere af arbejdsmarkedsydelse som modtagere af jobsøgningsydelse.

Ved overgangen til jobsøgningsydelse fortsætter den optjente timesats fra arbejdsmarkedsydelsen.

Til stk. 2

For at lette den administrative overgang fra arbejdsmarkedsydelse til jobsøgningsydelse videreføres bestående handlingsplaner med de fornødne justeringer. Kommunalbestyrelsen skal inden 1 år efter ikrafttræden udarbejde ajourførte handlingsplaner.

Høringssvarsnotat vedrørende Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse.

Forslaget har været i høring i perioden 27. august 2021 - 24. september 2021. Derudover har forslaget været offentliggjort på høringsportalen www.naalakkersuisut.gl i samme periode.

Indledning:

Høringssvar, der indeholder generelle kommentarer og tilkendegivelser er ikke inddraget. Indkomne høringssvar med bemærkninger vedrørende forslagens enkelte dele er gengivet i deres helhed, og med departementets kommentarer anført i kursiv.

Forslaget har været sendt i høring til følgende:

Avannaata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermer-sooq, Kommune Kujalleq, Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, Socialstyrelsen, SIK (Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat), GE (Grønlands Erhverv), KNAPK (Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat), NUSUKA (Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat), AK (Atorfillit Kattuffiat), NPK (Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat), IMAK (Ilinniartitsisut Meeqqat Atuarfianneersut Kattuffiat), Sorlak (Kalaallit Nunaannu, meeqqat inuusuttullu siunnersuisoqatigiiffiat), MIO (børnetalsmanden), Foreningen grønlandske børn, Tilioq (handicaptalsmanden) og Kriminalforsorgen i Grønland

Følgende har indsendt høringssvar:

Avannaata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermer-sooq, Kommune Kujalleq, Forbruger- og konkurrencestyrelsen, SIK, GE, Tilioq, og Inussuk IT.

Høringssvar:

1. Avannaata Kommunia

Tilføjelse til § 1, stk. 3:

Nye sygdomme, der indebærer at man bliver hjemme. Her fremhæves COVID-19 som eksempel.

Svar: Indarbejdes delvist. Til Covid-19 situationen, må det indledningsvist bemærkes, at en person som er smittet med sygdommen, vil være omfattet af udtrykket sygdom, dette også i den periode hvor personen er i isolation eller i karantæne. Hvis sygdommen og den efterfølgende karantæne er af kortere omfang vil det derfor kun være fra dag 3 at personen kan få jobsøgningsydelse.

Til personer som ikke er påvist smittet, vil det ikke være omfattet af sygdom, men kan efter nærmere omstændigheder være omfattet af hjemsendte. Det vil så afhænge af situationen i øvrigt, herunder om sundhedsmyndighederne generelt, eller til en specifik arbejdsgiver, har anbefalet at personalet sendes hjem.

Det vil derfor som udgangspunkt være når virksomheden/arbejdsgiveren af de rette myndigheder er blevet påbudt at hjemsende deres ansatte. Det skal hertil bemærkes, at det er arbejdsgiveren som skal indberette hjemsendelser jf. § 4.

Det er ikke hensigten at jobsøgningsydelse skal kunne benyttes af personer som ikke ønsker at dukke fysisk op på arbejde, der skal derfor være oplysninger som fastsætter at hjemsendelsen var reelt begrundet og der ikke var mulighed for at arbejde hjemmefra eller lignende.

Det skal hertil understreges, at den ansatte selv ikke kan hævde at være hjemsendt. Dette vil gøres klart i bemærkningerne til § 4.

Den grønlandske ordlyd i § 12, stk. 4 foreslås ændret, således at lovtæksten svarer til ordet ”matchgruppering” i lov nr. 28 af 2015, hvor det foreslås at ordlyden i § 2 nr. 8 benyttes tilsvarende:

Foretage matchgruppering af ledige borgere.

”Foretage gruppering af ledige borgere i lignende situationer...” hvilket ikke er det samme (som i den danske tekst, red.).

Svar: Det omformuleres så det er den samme formulering som bruges i Inatsisartutlov om job-, vejlednings- og opkvalificeringscenter.

2. Kommune Qeqertalik

”Ad § 10:

stk. 2:

Af bestemmelsen fremgår det, at der skal opstilles *realistiske* mål og aktiviteter. Bestemmelsen er forholdsvis identisk med § 17 stk. 2 i forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp. Her fremgår ordet ”realistiske” dog ikke.

Disse 2 bestemmelser bør indeholde samme kriterier og ordet ”realistiske” bør derfor enten fremgå eller fjernes i begge bestemmelser, således at der ikke gøres forskel på de krav der sættes til handleplanerne.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der er i forbindelse med jobsøgningsydelse større krav til rådighedsforpligtelse, ligesom personen er mere klar til at kunne tage arbejde, jobparat. Det er derfor vigtigt at de handlingsplaner, som forpligter modtageren af jobsøgningsydelse til at tage imod tilbud som får modtageren tilbage på arbejdsmarkedet. Det er derfor nødvendigt at de er forskellige.

” Ad § 11:

Det fremgår af bestemmelsen at kommunalbestyrelsen som led i en handlingsplan *kan pålægge* ansøger at deltage i aktiviteter herunder samtaler, indsatser, jobtræning, personlige udviklingskurser, faglige kurser og påtage sig anvist beskæftigelse.

I § 18 i forslag til Inatsisartutlov om offentlig hjælp fremgår en lignende bestemmelse. Her fremgår det, at kommunalbestyrelsen som led i en handleplan *kan træffe afgørelse* om, at ansøgeren skal deltage i aktiviteter, herunder samtaler, indsatser, jobtræning, personlige udviklingskurser, faglige kurser og påtage sig anvist beskæftigelsestilbud.

Disse 2 bestemmelser bør tilrettes, således, at de er ensrettet i forhold ordlyden "pålægge" eller "træffe afgørelse"

Svar: Indarbejdes ikke. Det er med hensyn til jobsøgningsydelse lagt vægt på, at der til ansøgeren er en øget forventning og krav til dennes aktive deltagelse i jobsøgning og opkvalificering mv. Det er derfor en anderledes formulering som er benyttet i denne Inatsisartutlov.

” Ad § 13:

Stk. 1:

Det bør klarlægges i bestemmelsen om der skal gives samtykke fra tilflytningskommunen før en kommune anviser arbejde i en anden kommune, samt hvem der er betalingskommune efterfølgende.

Stk. 4:

I 1. punktum fremgår teksten ”*passende bolig*” og ”*og dennes partner og hjemmeboende børn under 18 år*”

I 2. punktum er ”*og dennes partner og hjemmeboende børn under 18 år*” udeladt. Til gengæld er ”*passende bolig*” udvidet til ”*bolig eller passende indkvartering*”

For at der ikke gøres forskel på de to persongrupper i stk. 1 og 2. bør stk. 4 ændres til noget i stil med:

Stk. 1 og stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis det ikke er muligt at få en passende bolig eller indkvartering til modtager af jobsøgningsydelse og dennes partner og hjemmeboende børn under 18 år på den omhandlede lokalitet.”

Svar: Indarbejdes. Det er til stk. 1, 3. pkt. tiltag hvor der er tale om en midlertidig flytning at der være mulighed for indkvartering, det har ikke været hensigten at der skulle være forskel imellem personer under 30 år og ældre, for så vidt angår bolig. Der er derfor foretaget en omstrukturering af bestemmelsen for at sikre forståelsen af bestemmelsen.

” Ad § 15

I gældende Inatsisartutlov nr. 2 af 15. maj 2014 om arbejdsmarkedsydelse fremgår det af § 10, at ydelsen udbetales fra 3. sygedag eller 1. sygedag alt efter sygdommes varighed.

Det bør fremgå klart af lovforslaget, fra hvornår beregningsgrundlaget opgøres ved sygdom. Er det fra henvendelsesdagen, fra 1. sygedag eller noget tredje?”

Svar: Indarbejdes. Det har ikke med lovforslaget været hensigten at der skulle ændres på retstilstanden vedrørende sygdom, og at det først er fra 3. sygedag der optjenes ret til jobsøgningsydelse.

” Ad § 17

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at hvis en person, der er bortvist, efterfølgende ved dom eller efter forhandling mellem pågældende faglige organisation og arbejdsgiveren får medhold i, at der ikke var grundlag for bortvisning, udbetales fuld jobsøgningsydelse med tilbagevirkende kraft. Karantænen anses som bortfaldet.

Ovennævnte bør fremgå af bestemmelse fremfor kun i bemærkningerne, således at det fremgår tydeligt, at der kan udbetales fuld jobsøgningsydelse med tilbagevirkende kraft såfremt det efterfølgende viser sig, at der ikke var grundlag for bortvisning.”

Svar: Indarbejdes. Ret til jobsøgningsydelse med tilbagevirkende kraft vil være nødvendig at have med i loven og ikke alene i bemærkningerne. Personens erstatning for manglende opsigelsesvarsel vil dog også medføre at personen i denne periode ikke havde ret til jobsøgningsydelse jf. § 3.

” Ad § 20

Der bør fremgå af bestemmelsen, fra hvornår jobsøgningsydelsens beregningsgrundlag opgøres. (På samme måde som det fremgår af lovforslagets § 19 stk. 2 vedrørende personer uden forudgående lønnede arbejdstimer.)”

Svar: Indarbejdes. Det fastsættes dog ved en ændring af § 19.

” Ad § 22

Det fremgår ikke tydeligt af bestemmelsen, hvordan man beregner en tidligere selvstændig, der er ophørt med sin virksomhed forud for ansøgning om jobsøgningsydelse.

Hvis en ansøger har haft selvstændig virksomhed (f.eks. som fisker/fanger) de sidste 13 uger forud for ansøgning om jobsøgningsydelse og dagen forinden ansøgningen har lukket sin virksomhed, skal ansøgeren så anses som en person uden forudgående lønnede arbejdstimer jf. forslaget § 19 eller skal timesatsen beregnes ud fra tidligere indtægt som selvstændig?”

Svar: Der henvises til Inatsisartutlovens § 1, stk. 3, § 2, stk. 1, og § 22, stk. 3. Jobsøgningsydelsen er som udgangspunkt beregnet til personer som uforskyldt mister sin lønindtægt, selvstændigt erhvervsdrivende har ikke haft nogen lønnede arbejdstimer, hvorfor disse er omfattet af persongruppen nævnt i § 22, stk. 3.

” Ad § 25

Der mangler bemærkninger til bestemmelsens stk. 2.”

Svar: Indarbejdes ikke. Det anses ikke nødvendigt med bemærkninger til § 25, stk. 2.

” Ad § 28

Bemærkningerne til bestemmelsen er opsat på en uhensigtsmæssig måde, da det ser ud til, at der er bemærkninger til stk. 1-2 og derefter til stk. 2 alene.

Desuden giver bemærkningerne vedrørende samtykke ikke mening i forhold til teksten i bestemmelsen, da der er tale om 2 vidt forskellige former for samtykke. Af bemærkningerne til stk. 1-2 fremgår, at der skal meddeles skriftligt samtykke og i bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at behandlingen forudsætter stiltiende samtykke.

Et samtykke bør som udgangspunkt ikke være stiltiende ved indhentning af personlige oplysninger.”

Svar: Indarbejdes. Der er i lovforslaget uoverensstemmelser imellem lovforslaget og bemærkningerne. Ligesom det må anses for mest passende, at der sikres samtykke, og hvis vedkommende nægter, må dette have processuel skadevirkning.

” § 32

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om den Fælles Offentlig IT-organisation uden inddragelse af kommunerne. Det bør derfor tilføjes en forpligtelse til at Naalakkersuisut inddrager kommunerne i fastsættelse af regler efter bestemmelsen. Medfører lovforslaget ekstra omkostninger for kommunerne til udvikling, implementering og drift af systemet bør disse indarbejdes i lovforslaget med henblik på kompensation efter Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT).”

Svar: Indarbejdes ikke. Der henvises til bestemmelsens bemærkninger og til Inatsisartutlov nr. 6 af 3. juni 2015 (anvendelse af jobportalen), Inatsisartutlov nr. 28 af 9. december 2015 om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre, § 8. Naalakkersuisut fastsætter allerede regler for hvordan Majoriaq-centrene og Kommunerne indberetter oplysninger, og med hvilket IT-system, det er derfor ikke en ny ændring, som vil give kommunerne anledning til nye udgifter.

” § 33

Der mangler bemærkninger til bestemmelsens stk. 2.”

Svar: Indarbejdes. Det er lavet selvstændig bemærkning til § 33, stk. 2.

3. Qeqqata Kommunua

”Kommunen ser dog gerne at lovforslagets kapitel 7 uddybes nærmere således at det bliver klarere for jobsøgerne, hvilke konsekvenser det indebærer såfremt vedkommende ikke står til rådighed. Det er vigtigt at det står klart i lovgivningen hvilke konsekvenser der er til følge, når en jobsøger slet ikke deltager i hverken samtaler eller indsatser, der står beskrevet i vedkommendes handlingsplan.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der foretages dog mindre ændringer til § 17.

”Som det tredje vil vi gerne opfordre til at jobsøgningsydelsen udbetales efter de nuværende kommunale lønkørsler, dvs. hver 14. dag. Idet jobsøgningsydelsen på mange måder vil medføre administrativt merarbejde, i form af eksempelvis beregning af tillæg hvis vedkommende har haft deltidsarbejde m.m. Det er vores interesse at lette vores medarbejderes arbejdsbyrde på de områder det er muligt, hvorfor vi opfordre til at køre efter de nuværende kommunale lønkørsler.”

Svar: Indarbejdes. Det bliver hver 14. dag, som kommunens lønkørsel.

4. Kommuneqarfik Sermersooq

”§ 4. Ved hjemsendelse er at forstå:

- 1) Som hjemsendelse anses arbejdsgivers midlertidige afbrydelse af ansættelsesforholdet i op til maksimalt 14 dage ved produktionsstop, der skyldes råvaremangel eller vejrlig.

Kommuneqarfik Sermersooq vil i forbindelse med § 4 om hjemsendelse gøre opmærksom på, at der kan forekomme andre uforudsigelige forhold end råvaremangel eller vejrlig, der bevirker produktionsstop. Eksempelvis var fiskefabrikken i Kuummiut i sommeren 2021 tvunget til produktionsstop grundet uventet svigt i fabrikkens elektricitetsforsyning.

Kommuneqarfik Sermersooq vil derfor foreslå, at § 4 omformuleres til at inkludere produktionsstop forårsaget af andre forhold, der er lige så meget uden for arbejdsgivers og medarbejders kontrol som råvaremangel og vejrlig, herunder forsyningsstop.”

Svar: Indarbejdes. Det har ikke været hensigten at der skulle ske en ændring af reglerne for hvornår en hjemsendelse er omfattet af jobsøgningsydelse. Forslaget omformuleres så det står klart at der ikke er ændret i forståelsen af hjemsendelse. Der gives dog mulighed for at der ved hensyn til covid-19 situationen og lignende vil kunne ske hjemsendelse.

” § 7. Stk. 2. Modtager af jobsøgningsydelse skal minimum én gang ugentligt registrerer sig som aktivt jobsøgende på www.suli.gl ved anvendelse af NemId eller ved registrering på et Majoriaq-center.

§14. Stk. 3. Personen skal lade sig registrere som jobsøgende på ferie på www.suli.gl ved anvendelse af NemId eller ved registrering på et Majoriaq-center. Er personen ikke registreret som jobsøgende på ferie, anses personen for ikke at stå til rådighed.

I § 7, stk. 2 foreslår vi, at ordet ”registrerer”, erstattes af ordet ”registrere”.

Kommuneqarfik Sermersooq vil foreslå, at det specifikke, elektroniske system NemID generelt udgår af lovtæksten, da et elektronisk system på sigt kan blive ændret.

Eksempelvis er NemId ved at blive udfaset. Kommuneqarfik Sermersooq vil derfor foreslå, at der i stedet anvendes en mere elastisk formulering, eksempelvis ”...ved digital registrering eller personlig henvendelse”.”

Svar: Indarbejdes. Omformuleres til offentlig digital signatur.

”§ 8. Modtager af jobsøgningsydelse er forpligtet til at søge stillinger, som vedkommende har forudsætninger for at varetage.

Stk. 2. Modtager af jobsøgningsydelse er forpligtet til at tiltræde en anvist stilling med 1 dags varsel. Stk. 1 gælder tilsvarende, når modtager af jobsøgningsydelse modtager tilbud fra en arbejdsgiver om ansættelse i en ledig stilling.

Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over referencen til ”Stk. 1” i § 8, stk. 2, da sætningen ikke henviser til teksten i Stk. 1, men til den foregående sætning. Det foreslås derfor, at ”Stk. 1” ændres til ”Det”.”

Svar: Indarbejdes. Omformuleres

§ 10, stk. 2, faglige/fagligt

”Kommuneqarfik Sermersooq finder det uhensigtsmæssigt, at handlingsplanen betragtes som en afgørelse, som det fremgår i § 10, stk. 5. En handlingsplan er en samarbejdsaftale mellem borgeren og kommunen, der afdækker ressourcer, indsatser og betingelser.

En handlingsplan udarbejdes i samarbejde med- og er underskrevet af ydelsesmodtageren, hvilket gør reglerne om begrundelse og klagevejledning i § 10, stk. 6 unødvendige. Desuden er der i § 12 indlagt hyppige justeringer af handlingsplanen, som gør, at der løbende kan tages højde for og ændres eventuelle utilfredsheder.

Kommuneqarfik Sermersooq er yderligere bekymret for de medarbejderressourcer, kommunen vil skulle afsætte, såfremt en ydelsesmodtager kan påklage 4 versioner af handlingsplanen om året til Det Sociale Ankenævn. Dertil vil det også forsinke processen med at få den ledige i beskæftigelse.

Kommuneqarfik Sermersooq vil på det kraftigste anbefale, at § 10, stk. 5 og stk. 6 udgår fra lovforslaget.”

Svar: Indarbejdes. Omformuleres så det er som kommunen påpeger ikke en afgørelse, parts-høring vil ikke være nødvendigt da ansøgeren skal være med inde over selve udfærdigelsen af handlingsplanen. Ligesom begrundelse og hvornår der er givet fuldt ud medhold kan være vanskeligt at klarlægge. Der vil derfor indirekte være mulighed for at efterprøve handlingsplanen ved at klage over tiltag taget på grundlag af handlingsplanen.

”§ 12. Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om matchgruppering af ledige borgere.

Kommuneqarfik Sermersooq påpeger, at stk. 4 i § 12 står umotiveret og formålsløst, da det allerede i § 1 er blevet defineret, at lovforslaget vedrører borgere i matchgruppe 1.

Hjemmel til at fastsætte bestemmelser om matchgrupperinger bør i stedet placeres i Inatsisartutlov nr. 28 af 9. december 2015 om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre.”

Svar: Indarbejdes. Bestemmelsen flyttes, det skal indledningsvist bemærkes, at § 1, stk. 2, fastsætter hvem der er jobparate. Bestemmelsen flyttes til at være stk. 4 til § 1.

Inatsisartutlov nr. 5 af 8. juni 2014 om arbejdsformidling mv. § 2, stk. 2, og Inatsisartutlov nr. 28 af 9. december 2015 om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre § 8, stk. 2 giver ligeledes Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte bestemmelser omkring indberetning mv.

”§ 23. Der kan efter forudgående ansøgning ydes supplerende jobsøgnings-ydelse ved varetagelse af arbejde på deltid i maksimalt 4 uger inden for en periode på 6 på hinanden følgende måneder.

Kommuneqarfik Sermersooq vil i forhold til § 23 om supplerende jobsøgningsydelse gøre opmærksom på, at der kan mangle fuldtidsstillinger uden for de store byer. Kommunen understreger, at § 23 er uhensigtsmæssig, da de fleste borgere på deltid har brug for supplerende jobsøgningsydelse for at kunne betale fornødenheder som husleje og andre faste udgifter, og samtidig have tilstrækkeligt til løbende underhold. Reglerne i § 23 risikerer derved at skubbe borgere ud af deltidsbeskæftigelse/ arbejdsmarkedet uden, at der kan anvises fuldtidsbeskæftigelse.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der henvises til § 1, formålet med Inatsisartutloven er ikke at der skal sikres en minimumsindkomst til alle borgere, men at der er en sikring for, at personer som mister deres lønindtægt kan få en sikringsydelse som ikke er nødsbetinget som offentlig hjælp. § 23 bruges til at kunne hjælpe en jobparat til at komme ind på arbejdsmarkedet, evt. ved deltidsjob, uden at dette medfører fuld tab af jobsøgningsydelse.

Det er derfor ikke hensigten med jobsøgningsydelsen og § 23 at skulle sikre en form for minimumsindkomst til deltidsansatte.

”Kommuneqarfik Sermersooq undrer sig over, at § 25 specificer en bestemt betalingsdag i måneden, der kan falde på en banklukkedag, og foreslår, at det i stedet formuleres, at udbetaling følger de kommunale udbetalingsdatoer for timelønsansatte.”

Svar: Indarbejdes. Det ændres til at være hver 14. dag ligesom kommunens lønkørsel.

”§ 28, stk. 1 indeholder en hjemmel til, at kommunen kan indhente og videregive nødvendige personoplysninger i forbindelse med behandling af ansøgning og kontrol. Det virker derfor modstridende, at det i bemærkningerne anføres, at modtager af jobsøgningsydelse skal meddele skriftligt samtykke til, at kommunalbestyrelsen kan indhente og videregive de personlige og private oplysninger der skønnes nødvendige.

Kommuneqarfik Sermersooq foreslår, at § 28, stk. 2 omformuleres, så det tydeliggøres, at der allerede er afgivet et mundtligt eller skriftligt samtykke i form af ansøgningen. Det bør også tydeliggøres i bestemmelsen, hvad det stiltiende samtykke omfatter.”

Svar: Indarbejdes. Så bestemmelsen er tilsvarende til Inatsisartutlov om offentlig hjælp.

”§ 33. Stk. 2. Af hensyn til personer med fast bopæl eller ophold uden for en kommunale inddeling kan afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen og Naalakkersuisut indbringes for Det Sociale Ankenævn.

Kommuneqarfik Sermersooq vil foreslå, at § 33, stk. 2. omformuleres til et tydeligere sprog.”

Svar: Indarbejdes. ”en” ændres til ”den”, og i øvrigt henvises til § 30, stk. 2, 2. pkt.

5. Kommune Kujalleq

”Ad § 1, stk. 1: Det anføres, at loven omfatter personer, der er ... jobparate. I overskriften til kapitel 4 er også anvendt ordet jobparat, men dette ord er ikke anvendt i nogle af kapitlets bestemmelser. Det forslås derfor, at det (som minimum) anvendes /indskrives i § 9. Det bør måske samskrives med definitionen m.v. vedr. matchgruppering, se bemærkning til § 12 stk. 4.”

Svar: Indarbejdes. Til § 1 tilføjes en bestemmelse som giver Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte regler omkring jobparate, denne overføres fra § 12, stk. 4.

”I § 4 i Inatsisartutlov nr. 2 af 15. maj 2014 om arbejdsmarkedsydelse er anført, at ”Reglerne om hjemsendelse finder udelukkende anvendelse ved landbaseret produktion”. Denne bestemmelse er ikke gentaget i det foreliggende lovforslag, og det ses ikke at fremgå af bemærkningerne, om der er herved er tilsigtet en ændring. Det foreslås derfor, at dette afklares i lovteksten.”

Svar: Indarbejdes. Ved ændring i bemærkninger til § 4. Begrebet "landbaseret produktion" findes uhensigtsmæssig da det har medført betydelig forvirring og usikkerhed om anvendelsen af lovgivningen og fjernes derfor. Det vil derfor ikke længere være relevant om det er landbaseret produktion.

"Ad § 1, stk. 3: Det anføres, at jobsøgningsydelse ydes som kompensation for manglende lønindkomst forårsaget af naturkatastrofer. Det er dog ingen af lovens øvrige bestemmelser, der omhandler naturkatastrofer. Det foreslås derfor, at det af loven klart fremgår, hvilke bestemmelser, der finder anvendelse i disse situationer og herunder også i hvor lang tid. I bemærkninger er der angivet "bestemmelsen svarer til gældende § 5", hvilken lov er der tale om?"

Svar: Indarbejde. Det har ikke været hensigten at ændre på grunde til produktionsstop som giver ret til jobsøgningsydelse pga. hjemsendelse

"Ad § 3 : Det bør fremgå af lovteksten, at den anden ydelse skal vedrøre samme periode og formål. Hvordan forholder denne regel til f.eks. førtidspension – mellemste og laveste førtidspension?"

Svar: Indarbejdes ikke. En person som er tilkendt førtidspension kan ikke samtidig betragtes som jobparat som beskrevet i lovens § 1.

"Ad § 4, stk. 1 : Nummeranførelsen bør fjernes. Er der behov for at definere "vejrlig"?"

Svar: Indarbejdes delvist ved en tilføjelse af nr. 2, der er dog ikke behov for definition på "vejrlig"

"Ad § 5 : Der skal sikres overensstemmelse med lovgivning om Folkeregister (så vidt ses Lovbekendtgørelse nr. 1297 af 3. september 2020 om Det Centrale Folkeregister).

Svar: Det er uklart hvad der menes med høringssvaret.

"Ad § 6, stk. 1 : Det fremgår i lovteksten her ikke nogen tidsfrist for at påtage sig anvist arbejde, deltage i jobtræningstilbud, omskoling eller tilbud om opkvalificering. I § 8, stk. 2 fremgår en tidsfrist på 1 dag for at tiltræde anvist arbejde. Hvis 1 dags fristen også gælder for at deltage i jobtræningstilbud, omskoling eller tilbud om opkvalificering, bør dette klart fremgå af lovteksten. Hvis 1 dags fristen kun gælder for at påtage sig anvist arbejde, bør det, der er anført i bemærkningerne herom, flyttes til § 8."

Svar: Indarbejdes ikke. Det anses for klart at modtageren af jobsøgningsydelse skal være til rådighed med en dags varsel.

"Ad § 6, stk. 2 og § 7, stk. 1. "Modtager af jobsøgningsydelse skal være registreret som jobsøgende på Majoriaq" og "være registreret som aktiv jobsøgende på www.suli .gl"; vil der være tale om / skal der foretages to registreringer? Er der evt. en "automatisk" overførsel vedrørende registrering mellem IT-systemerne?"

Svar: Den jobsøgende skal overfor Majoriaq tilkendegive at være jobsøgende, og skal søge job. Dette er to forskellige ting.

”Ad § 7 : Der bør være mulighed for at være fritaget for registrering på www.suli.gl, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende. Det fremgår af bemærkningerne, at: ”Hvis modtager af jobsøgningsydelse undlader at forny sin registrering som aktivt jobsøgende, opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse og får karantæne”. Dette bør tillige fremgå af selve lovbestemmelsen.”

Svar: Indarbejdes ikke. Det fremgår af karantænereglen, § 17.

”Ad § 8, stk. 1: ”Forpligtet til at søge ledige stillinger” er der behov for at tydeliggøre f.eks. tidsfrister og geografisk område for ledige stillinger, som modtagere af jobsøgningsydelse skal søge? Et det kun ledige stillinger på bostedet? I bemærkningerne nævnes en række medier, som benyttes til stillingsopslag. Der bør også medtages ”andre lokale opslag”, som ikke nødvendigvis er i lokale aviser. Det fremgår af bemærkningerne, at ”Hvis modtager af jobsøgningsydelse undlader at søge ledige stillinger, der modsvarer vedkommendes arbejdskapacitet, opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse.” Dette bør ligeledes fremgå af selve lovbestemmelsen.”

Svar: Indarbejdes ikke. Hvis en person af kommunalbestyrelsen ikke kan pålægges at flytte til en anden by, kan vedkommende heller ikke pålægges at søge beskæftigelse i anden by.

”Ad § 8, stk. 2: Det fremgår af bemærkningerne, at: ” Hvis modtager af jobsøgningsydelse undlader at tiltræde anvist eller tilbudt stilling, der modsvarer vedkommendes arbejdskapacitet, opfylder vedkommende ikke sin rådighedsforpligtelse.” Dette bør ligeledes fremgå af selve lovbestemmelsen.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der henvises til § 17.

”Ad § 9: Det fremgår, at: ”Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med ansøgeren foretage en helhedsorienteret vurdering af i hvilket omfang, ansøger kan varetage sædvanlig beskæftigelse minimum 20 timer ugentligt.....” Det er uklart, hvilke konsekvenser, der kan være, hvis kommunalbestyrelsen og ansøgeren har forskellig opfattelse af, hvad ansøgeren kan.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der skal så vidt muligt være en aftale og kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inddrage modtageren i udfærdigelsen af handlingsplanen. Det er dog i sidste ende kommunalbestyrelsen som fastsætter handlingsplanen.

”Ad § 10, stk. 2: ”I handlingsplanen skal der opstilles realistiske mål og aktiviteter.”. I bemærkningerne til bestemmelsen benyttes ordet ”indsats”. Flere andre steder i lovforslaget benyttes ordet ”aktivitet”, og i bemærkningerne benyttes ”indsats”. Der bør benyttes samme ord. I forslaget § 10 stk. 2 er der oplyst aktiviteter, der har til formål af ”forbedre og styrke ansøgers tilknytning til arbejdsmarked, altså typiske arbejdsmarkedsrelevante, uddannelsesrelevante aktiviteter. Som angivet i bemærkninger kan der være meget stor variation i udbud og

muligheder for aktivitet fra by til by og fra bygd til bygd. Ligeledes er aktiviteter ofte underlagt f.eks. ansøgningsfrist, mere eller mindre fast gennemførelse perioder, f.eks. PKU-kursus, uddannelse- og opkvalificeringsforløb. Så der vil afgjort blive udfordringer med at få konkrete aktiviteter indskrevet i handleplan med realistisk gennemførelse, og hvor pågældende kommune og ansøger har ingen eller ringe indflydelse på f.eks. tidsfrist og -følge f.eks. vedr. PKU-kursus, som har primær målgruppe ”ikke faglærte”.

Svar: Indarbejdes ikke.

”Ad § 11: Det fremgår af bestemmelsen, at: ”Kommunalbestyrelsen kan som led i en handlingsplan pålægge....” Det fremgår af bemærkningen til bestemmelsen, at et sådant pålæg er en afgørelse. Dette bør klart fremgå af bestemmelsen.”

Svar: Indarbejdes.

”Ad § 12 og § 15, Personer, der modtager jobsøgningsydelse under sygdom, skal vel ikke have udarbejdet handleplan? Der vil være situationer, hvor det er ikke relevant at udarbejde handleplan med aktiviteter, f.eks. ved brækket ben eller arm. Tilsvarende vil der være situationer, hvor det vil være oplagt at udarbejde handleplan ud fra en helhedsvurdering, f.eks. ved langvarig sygdom evt. med en vis arbejdsevne. Sådanne forhold bør indarbejdes i loven og i bemærkningerne.”

Svar: Indarbejdes ikke. Det er hensigten at en handlingsplan revurderes hvis modtagerens situation ændrer sig og derudover mindst hver 3. måned. Det skal sikres at ellers jobparate personer ikke ”glemmes” ved sygdom hvorfor kommunalbestyrelsen løbende og mindst hver 3. måned skal se på den jobparates situation, og hvad der kan gøres for at skaffe denne varigt arbejde.

”Ad § 12, stk. 4: ”kan fastsætte nærmere bestemmelser om matchgruppering af ledige borgere”. Denne bestemmelse virker som pludselig indskud. Bestemmelsen skal vel hæftes op på en definition og indhold. Ligesom betegnelsen ”ledige borgere” er upræcis; hvilke grupper omfatter den betegnelse: er det alene vedr. ansøgere til og modtagere af jobsøgningsydelse? Eller omfatter det også bl.a. gruppen af ledige, som modtager offentlig hjælp?”

Svar: § 12, stk. 4 flyttes til § 1, stk. 4.

”Ad § 13, stk. 1, og stk. 2: Der bør være mulighed for at dispensere fra denne forpligtelse, hvis der foreligger særlige omstændigheder ud over de i stk. 4 anførte, f.eks. hvis en ægtefælle ikke anvises arbejde efter påtænkt flytning, eller hvis ansøger eller et familiemedlem har et handicap eller særligt behov, som ikke kan tilgodeses på det sted, hvor der vil kunne anvises arbejde.”

Svar: § 13, er en mulighed som kommunalbestyrelsen ”kan” benytte, det derfor ikke nødvendigt at lave en dispensationsbestemmelse til kommunalbestyrelsen.

”Ad § 14, stk. 3: Se kommentarerne til § 7. Tilsvarende vedrørende fritagelse gælder her.”

Svar: Indarbejdes ikke.

”Ad § 15, stk. 3: ”...indenfor en periode på 3 måneder” bør ændres til ”...indenfor en periode på yderligere 3 måneder.”

Det fremgår af bemærkningerne til § 15, stk. 3, at: ”Afgørelse om fortabelse eller bevarelse af retten til jobsøgningsydelse kan tidligst træffes efter udløb af 6 måneders perioden.” For at undgå at ansøger kommer til at stå i en vakuum, bør afgørelsen skulle træffes ved udløbet af de 6 måneder. Dette bør endvidere fremgå af lovteksten.”

Svar: Indarbejdes ikke.

”Ad § 17, stk. 1: Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at ”Der lægges ikke vægt på årsagen til, at modtager af jobsøgningsydelse har opsagt sin stilling eller udebliver eller forlader sin stilling. Egen opsigelse og herunder udeblivelse og bortgang sanktioneres med karantæne uanset baggrunden for egen opsigelse og herunder udeblivelse og bortgang.” Dette vil sætte ansøgeren i en urimelig svær situation, da en ansøger/arbejdsgiver som oftest vil stå meget svagt overfor en arbejdsgiver. Der bør være mulighed for, at kommunen kan vurdere baggrunden og dispensere fra karantæne. Det bør således være tilfældet, hvis det arbejde, ansøgeren har opsagt, har medført helbredsproblemer.

Der kan også være situationer hvor en person er nødsaget til at opsig sit arbejde i situationer, som ikke bør idømmelse af karantæne. F.eks. situationer hvor enlige forsørgere til mindre børn vil have vanskeligt med at være i beskæftigelse med skiftende arbejdstider med aften- og weekendvagter. Eller hvor der i arbejdet f.eks. er tunge løft, som personen ikke kan klare. Eller hvor der er i arbejdet er stoffer/materialer, som personen er allergisk overfor. Det bør ligeledes fremgå af bestemmelsen, at når der tildes karantæne, er dette en forvaltningsretlig afgørelse.

Selvom en negativ afgørelse ud fra lovforslagets nuværende ordlyd umiddelbart kan skønnes at være nem for kommunen/Majoriaq at træffe, så vil en sådan afgørelse i langt de fleste tilfælde medføre en ansøgning om offentlig hjælp og måske tillige andre ydelser, således at resultatet alt i alt bliver et væsentligt større arbejde for kommunen.”

Svar: Indarbejdes. Der vil være situationer hvor arbejdsgiverens væsentlige misligholdelse af ansættelsesforholdet vil kunne berettige en opsigelse uden at dette skal medføre karantæne. Dette er fx hvis arbejdsgiveren efter gentagne påkrav ikke har udbetalt løn, hvis arbejder efter § 12 a i lov om arbejdsmiljø i Grønland har forladt arbejdspladsen pga. alvorlig og umiddelbar fare ikke kan undgås og arbejdsgiveren ikke har søgt at udbedre situationen. Undtagelsen vil kun kunne benyttes i særligt grove tilfælde at egen opsigelse ikke skal medføre karantæne. De i høringssvaret nævnte årsager vil ikke være omfattet af dette.

Det er en afgørelse at ikende karantæne, dette behøves ikke at fremgå af bestemmelsen.

”Ad § 20, stk. 1: Det bør fremgå af følgelovgivning, hvilke konsekvenser, det får for jobsøgningsydelsens beløb, hvis SIKs mindsteløn reguleres i løbet af en optjeningsperiode. Er det evt. reguleret i lovforslagets § 21?”

Svar: Indarbejdes ikke.

”Ad § 20 stk. 3: Det bør tilsvarende fremgå af følgelovgivningen, hvilke konsekvenser, det får for jobsøgningsydelsens beløb, hvis ansøgeren fylder 30 år i optjeningsperioden. Er det evt. reguleret i lovforslagets § 21?”

Svar: Indarbejdes ikke, når personen fylder 30 år, vil personen derfra være omfattet af stk. 4.

”Ad § 22: Det bør fremgå af følgelovgivning, hvilke konsekvenser det får for jobsøgningsydelsens størrelse, konkret på ”ansøger timesats”, hvis der er en eller flere helligdage i de 13 uger, eller hvis f.eks. særlige forhold gør sig gældende.”

Svar: Indarbejdes, det vil blive mere detaljeret hvordan beregningsgrundlaget skal laves.

”Ad § 24: Ordene ”...med det antal timer, hvor der optjent lønindtægt.” bør ændres til: ”..... med det antal timer, hvor der er optjent lønindtægt.”

Svar: Indarbejdes.

”Ad § 25: Lovforslaget angiver udbetaling ”bagud hver den 15. i en måned og hver den sidste hverdag i en måned”. Udbetaling på den måde er **yderst upraktisk for kommunen**. Udbetaling af jobsøgningsydelse bør være sammenfaldende med kommunens udbetaling af normal lønindkomst for 14 dages lønnede. I øvrigt er der ikke overensstemmelse med lovforslagets tekst og de tilhørende bemærkninger. I lovforslagets bemærkninger er der anført, ”jobsøgningsydelsen bør derfor udbetales som normal lønindkomst for 14 dages lønnede”.

Svar: Indarbejdes. Se tidligere hørings svar, det ændres til hver 14. dag.

”Ad § 26, stk. 3: Der bør være mulighed for at dispensere fra denne bestemmelse.”

Svar: Indarbejdes ikke.

”Ad § 27: Der er behov for, at denne bestemmelse uddybes, evt. i følgelovgivning.”

Svar: Indarbejdes ikke, der er klart at der skal ske underretning til kommunen når ens situation ændres.

”Ad § 28, stk. 2: Samtykke bør som altovervejende hovedregel gives skriftligt i forbindelse med ansøgningen om jobsøgningsydelse og efter fornøden information. Ordet ”stiltiende” bør derfor udgå, dog helst ændres til ”skriftligt”.

Svar: Indarbejdes.

”Ad § 29: Ordene: ”... tilbagebetaling af uberettiget modtaget ydelser...” bør ændres til: ”.....tilbagebetaling af uberettiget modtaget ydelse...” (eller eventuelt ”....uberettiget modtagne ydelser...”)

Svar: Indarbejdes.

”Ad § 30: Der bør gives mulighed for, at Naalakkersuisut kan bemyndige en kommune til at behandle sagen.”

Svar: Indarbejdes. Til offentlig myndighed, fx borgerråd.

”Ad § 31, stk. 2: Indhentelse af handleplan fra fraflytningskommunen bør som hovedregel kun indhentes efter jobsøgningsydelsesmodtagerens informerede samtykke. Dette bør fremgå af følgelovgivning, ligesom eventuelle konsekvenser af manglende samtykke bør anføres.”

Svar: Indarbejdes ikke, det er en væsentlig oplysning for tilflytningskommunen at vide hvad der har forløbet sig med modtageren inden han flyttede til kommunen, det vil derfor være omfattet af § 28.

”Ad § 32: Se generelle kommentar i indledning af dette høringssvar.”

Svar: Indarbejdes ikke. Det er fortsat hensigten at der ved en fælles IT-løsning sikres den størst mulige brugervenlighed og lettelse af kommunens sagsbehandling. IT-systemet er endnu ikke færdigudviklet.

”Ad § 34: Bemærkningerne til § 34 ses ikke at være til denne bestemmelse (2022/2023).

Svar: Indarbejdes. Bemærkninger rettes.

6. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen

” **Ad § 1:** Det bemærkes, at der i forslag til lov om jobsøgningsydelse anvendes et timetal for varetagelse af sædvanlig beskæftigelse på minimum 20 timer. I forslag til lov om offentlig hjælp anvendes derimod et timetal for varetagelse af sædvanlig beskæftigelse på mindst 22 timer, mens der i lov om arbejdsskadesikring anvendes et timetal ved beregning af dagpenge på mindst 20 timer. Af hensyn til lovenes indbyrdes sammenhæng, kan det overvejes at anvende det samme timetal på tværs af lovene.”

Svar: Indarbejdes. Der er ændret i forslag til inatsisartutlov om offentlig hjælp, så begge forslag sonder mellem hvorvidt ansøger kan varetage sædvanlig beskæftigelse på 20 timer eller ej.

” **Ad § 3:** Det fremgår af § 24, at jobsøgningsydelsen kan reduceres, men efter § 3 kan ydelsen alene bortfalde. Det forslås derfor, at formuleringen af § 3 ændres til: ”ret til jobsøgningsydelse reduceres eller bortfalder, såfremt manglende lønindkomst dækkes på andet...””

Svar: Indarbejdes ikke. Da det er to forskellige situationer, mistet beskæftigelse og arbejder mens man er på jobsøgningsydelse

” **Ad § 9:** Se bemærkningerne til § 1.”

Svar: Indarbejdes. Se svaret til § 1. Der er ændret i forslag til inatsisartutlov om offentlig hjælp, så begge forslag sonder mellem hvorvidt ansøger kan varetage sædvanlig beskæftigelse på 20 timer eller ej.

” **Ad § 10:** Det fremgår af denne bestemmelse, at kategorien unge omfatter 18-29-årige. I forslag til lov om offentlig hjælp omfatter kategorien unge derimod 18-30-årige. Af hensyn til lovenes indbyrdes sammenhæng foreslås det at anvende samme aldersinddeling på tværs af lovene.”

Svar: Indarbejdes ikke i denne Inatsisartutlov.

” **Ad § 12:** Af denne bestemmelse fremgår det, at handlingsplaner skal revurderes hver 3. måned, hvorimod det fremgår af forslag til lov om offentlig hjælp, at revurdering skal ske hver 6. måned. Af hensyn til lovenes indbyrdes sammenhæng, kan det overvejes at anvende det samme tidsinterval på tværs af lovene.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der skal være større fokus på jobparate og at der arbejdes hen imod varig beskæftigelse.

” **Ad § 13:** Se bemærkningerne til § 10.”

Svar: Indarbejdes ikke, se svaret til § 10

” **Ad § 22:** Se bemærkningerne til § 1.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der er forskel på vurderingen af arbejdsevnen og beregningen af timesatsen.

” **Ad § 25:** Det bemærkes, at ydelser efter denne bestemmelse blandt andet udbetales bagud hver den 15. i en måned. Det ikke beskrevet, hvornår udbetaling skal ske, hvis den 15. er en lørdag, søndag eller helligdag.

Som udgangspunkt udbetaler det offentlige i Grønland løn og andre ydelser med en frekvens på 14 dage. Af hensyn til den indbyrdes sammenhæng og eventuelle beregnings samt IT-tekniske udfordringer, kan det overvejes af praktiske og økonomiske årsager, at anvende samme udbetalingsfrekvenser i forhold til 14-dages udbetalinger som kommunerne og Selvstyret i forvejen har implementeret.”

Svar: Indarbejdes. Så det bliver hver 14. dag.

” **Ad § 28, stk. 2:** Det fremgår af denne bestemmelse, at behandling af ansøgning om hjælp forudsætter stiltiende samtykke. Bestemmelsen bør udgå, idet § 28, stk. 1 allerede indeholder hjemmel til at indhente oplysninger. Endvidere bemærkes det, at der ikke er fuld overensstemmelse mellem teksten i bemærkningerne og bestemmelsen.”

Svar: Indarbejdes, se tidligere svar på § 28.

” **Ad § 33:** Der er uoverensstemmelse mellem formuleringerne af klagebestemmelsen i dette lovforslag og i forslag til lov om offentlig hjælp. Det foreslås, at bestemmelsen om klageadgang formuleres som følger: ”Afgørelser truffet af Kommunalbestyrelsen og Naalakkersuisut

i henhold til denne Inatsisartutlov kan påklages til Det Sociale Ankenævn efter bestemmelserne i landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation.””

Svar: Indarbejdes ikke.

7. Sulinermik Inuussutissarsiuteqartut Kattuffiat (SIK)

”§ 1:

Af § 1, stk. 2 fremgår det, at man anses som jobparat, såfremt man kan varetage sædvanlig beskæftigelse minimum 20 timer ugentligt. Hvorfor står der 20 timer og ikke 22 timer i relation til, at 22 timer er nøgletallet i forslaget til ny inatsisartutlov om offentlig hjælp, som er i høring lige nu?”

Svar: Indarbejdes. Se tidligere svar. Der er ændret i forslag til inatsisartutlov om offentlig hjælp, så begge forslag sonder mellem hvorvidt ansøger kan varetage sædvanlig beskæftigelse på 20 timer eller ej.

”Af § 1, stk. 3 fremgår det, at jobsøgningsydelsen er en kompensation for manglende lønindkomst forårsaget af uforskyldt ledighed, herunder opsigelse fra arbejdsgivers side. Dette må forstås således, at en person der bliver afskediget med det sædvanlige opsigelsesvarsel kan få jobsøgningsydelse. Af forslaget § 17, stk. 1 og bemærkningerne til lovforslaget må det omvendt forstås således, at der ikke er tale om uforskyldt ledighed, såfremt man bliver bortvist (opsigelse fra dags dato og altså uden opsigelsesvarsel) fra sit arbejde.

I en ideel verden er det sådan set meget fornuftigt med en regel der siger, at man får karantæne i 4 uger, såfremt man er blevet bortvist fra sit arbejde. Men på vores arbejdsmarked er der desværre ikke tale om en ideel verden, da SIK ganske ofte ser, at der finder bortvisninger sted, som i stedet burde have været en afskedigelse med opsigelsesvarsel, eller hvor der ikke engang er grundlag for at foretage en opsigelse med varsel. SIK er i den forbindelse opmærksom op, at det af bemærkninger til lovforslaget fremgår, at såfremt en bortvisning omgøres efter dialog med arbejdsgiveren eller omgøres ved domstolen, vil der ske tilbagebetaling i forhold til den reducerede ydelse i karantæneperioden. Ja, dette lyder jo godt, men dette er ofte nemmere sagt end gjort, bl.a. fordi der kan meget lang tid før end eksempelvis domstolen har afgjort en rejst sag, og dette forhold og udgifterne til at rejse en sådan sag, uvilkårligt begrænser den reelle mulighed for at efterprøve en bortvisning.”

Svar: Indarbejdes ikke. Hvis pågældende er uberettiget bortvist, skal personen få denne bortvisning omstødt/ændret, personen vil så her ligeledes få ret til kompensation (som minimum i opsigelsesperioden), det skal ikke være hensigten med jobsøgningsydelse at folk ikke længere skal føre sag for uberettigede bortvisninger.

”§ 4:

Af denne bestemmelse fremgår, at ”Ved henvendelse anses arbejdsgivers midlertidige afbrydelse af ansættelsesforholdet i op til maksimalt 14 dage ved produktionsstop, der skyldes råvaremangel eller vejrlig”.

SIK forstår lovforslaget således, at der ikke kan ydes jobsøgningsydelse til en ansat, som er blevet hjemsendt, såfremt hjemsendelsen har en varighed på over 14 dage. Såfremt denne forståelse er korrekt er forslaget ikke tilfredsstillende, og en forringelse i forhold til de gældende regler om arbejdsmarkedsydelse.

I denne sammenhæng skal SIK anmode om en besvarelse af følgende spørgsmål: Såfremt en hjemsendelse varer mere end 14 dage, hvilke hjælp kan en hjemsendt ansat så få?

SIK oplever således ofte, at sådanne hjemsendelser varer betydelig længere end 14 dage, f.eks. i fiskeindustrien, og hvor den ansatte ganske uforskyldt er uden lønindtægt i en længere periode – men stadig er jobparat til den konkrete stilling man er hjemsendt fra, da ansættelsesforholdet jo stadig består. SIK skal derfor opfordre forslagsstilleren til at genoverveje denne del af forslaget, således ansatte der hjemsendes i længere tid end 14 dage ikke straffes unødigt.”

Svar: Indarbejdes ikke. Det er ikke hensigten med § 4, at sætte en grænse for hvor lang tid en person kan få jobsøgningsydelse efter § 1, stk. 3. § 4 har en indflydelse på § 12, stk. 2, om hvornår der opstår pligt til at udfærdige handleplan.

”§§6-8:

SIK kan støtte de stillede krav til modtagerne af jobsøgningsydelse, herunder at man er forpligtet til at påtage sig anvist arbejde eller deltage i jobtræningstilbud.”

Svar: Tages til efterretning.

”§ 10

SIK finder de positivt at kommunerne er forpligtet til at udarbejde individuelle handleplaner inden for 4 uger efter at en person er blevet tilmeldt som jobsøgende. Det er SIK’s håb, at disse handlingsplaner vil have en positiv virkning, således at flere kan få et arbejde i stedet for at modtage jobsøgningsydelsen.”

Svar: Tages til efterretning

”§13:

Denne bestemmelse vil helt sikker være kontroversiel, men SIK er enig i intentionerne med forslaget, nemlig at såfremt man har modtaget jobsøgningsydelse i lang tid; ja så er det reelt at samfundet kan kræve, at man har pligt til at påtage sig tilbudt arbejde uden for hjemstedet. Omvendt er det jo nok rimeligt naivt at tro, at man kan presse en orden igennem, der siger at de samme personer har pligt til på eget initiativ at søge arbejde uden for hjemstedet, da der kan være mange grunde til at man ikke selv ønsker at flytte fra sin by eller bygd.

SIK bemærker, at det af § 13, stk. 3-4 fremgår, at såfremt det ikke er muligt at få en passende bolig i den konkrete anden by, ja så har man ikke pligt til at søge eller påtage sig anvist arbejde uden for sit hjemsted.”

Svar: Tages til efterretning

”§17:

Af denne bestemmelse fremgår det, at modtager af jobsøgningsydelse, der ikke står til rådighed, eller personer der opsiges sin stilling eller bliver bortvist fra sin stilling, får 14 dages karantæne, hvilket efter stk. 2 betyder, at de i karantæneperioden får 50% af den ydelse, der ellers var ret til. Som tidligere anført lyder det jo meget godt, at der skal være en konsekvens, såfremt man er blevet bortvist fra sit arbejde, men i den virkelige verden er der mange eksemplarer på at sådanne bortvisninger har været ubegrundede, således forstået, at arbejdsgiveren burde have afskediget med opsigelsesvarsel.”

Svar: Indarbejdes ikke. Der henvises til tidligere svar på § 1, stk. 3.

”§ 19:

SIK kan støtte at personer uden forudgående lønnede arbejdstimer har ret til jobsøgningsydelse, når der er gået 2 uger efter tilmelding som jobsøgende hos kommunen. Dette skal jo også ses i sammenhæng med, at man kun kan få denne ydelse, såfremt kommunen skønner at vedkommende er jobparat.”

Svar: Taget til efterretning

”§20:

SIK tager forslagene til jobsøgningsydelsens procentsatser til efterretning.”

Svar: Taget til efterretning.

”§23:

SIK finder det positivt, at der efter forudgående ansøgning kan ydes supplerende jobsøgningsydelse ved varetagelse af arbejde på deltid. SIK foreslår dog, at de foreslåede maksimale 4 uger inden for en periode på 6 måneder, øges til 8 uger inden for en periode på et ½ år.”

Svar: Indarbejdes ikke, det er blevet vurderet passende med 4 uger.

8. Grønlands Erhverv (GE)

”Ad § 4, stk. 1

GE skal anbefale, at der tilføjes materialemangel således at produktionsstop også omfatter erhverv end fiskeriindustrien, herunder for eksempel byggeri/bygningshåndværkere, der også kan være udsat for at materialer ikke kommer frem rettidigt i forhold til byggeriet stude.”

Svar: Indarbejdes, se tidligere svar. Det skal dog her bemærkes, at manglende materialer ved byggeri er dog egen skyld efter denne Inatsisartutlovs forstand.

”Ad § 5, stk. 1, nr. 1

GE stiller sig tvivlende om kravet til dansk statsborgerskab skaber problemer i forhold til borgere, der har boet her i landet i mange år, men ikke har et dansk statsborgerskab.

GE går ud fra at nordiske statsborgerskaber er omfattet af nordiske konventioner, så de vil være berettiget til at jobsøgningsydelse, men der kan være andre med andre statsborgerskaber, der kan komme i klemme og ikke kan få jobsøgningsydelse.

GE kan ikke vurdere hvilke økonomiske konsekvenser det vil have at udvide bestemmelsen til eksempelvis borger der har arbejdet her i landet 5-6 år.

GE opfordrer til at dette bliver undersøgt.”

Svar: Indarbejdes. Det har ikke været hensigten at skulle forskelsbehandle.

”Ad § 15

Det fremgår af bestemmelsen, at en person kan få supplerende jobsøgningsydelse ved nedsat beskæftigelsesevne under sygdom.

Af stk. 2 fremgår det, at rådighedsforpligtelsen opretholdes, når der ydes supplerende jobsøgningsydelse.

I bemærkninger står der, at det er kommunalbestyrelsen der skal tage stilling til rådighedsforpligtelsen i forbindelse med supplerende jobsøgningsydelse.

Der er ikke overensstemmelse mellem loven tekst og bemærkningerne.”

Svar: Indarbejdes. Derudover rettes ”kapitel 3” til ”kapitel 4”, den delvist sygemeldte kan være fritaget for rådighedsforpligtelsen.

”Ad § 25

Det fremgår af lovens tekst, at jobsøgningsydelsen udbetales den 15. i måned og sidste hverdag i måneden.

I til bemærkningerne til bestemmelsen fremgår at jobsøgningsydelsen udbetales eller bør udbetales hver 14. dag-

Der er ikke overensstemmelse mellem lovens tekst og bemærkningerne.

En måned er 4,3 uger i gennemsnit.

Hvis der kun udbetales den 15. og sidste hverdag bliver det mere end 14 dage.

Der bør være overensstemmelse mellem bemærkninger og loven.”

Svar: Indarbejdes. Ændres til 14 dage

9. Tilioq - Handicaptalsmanden

”Om kapitel 7: Karantæne

Tilioq finder det særligt bekymrende, at der i dette udkast til lovgivningen gives mulighed for at lave økonomiske sanktioner gennem en nedsat ydelse i en karantæneperiode, hvis en borger ikke står til rådighed, jf. §§6-13. Personer med handicap kan være specielt udsatte i forhold til de sanktioner lovgivningen giver mulighed for, hvis der ikke er lavet handleplaner og aktiviteter der tager højde for eventuelle særlige behov.

Et eksempel kan være, at man sender en person med handicap ud i et jobtræningstilbud eller job som ikke tager hensyn til eventuelle særlige behov. Når personen så ikke deltager, fordi tilbuddet ikke passer til en, kommer men i karantæne med økonomiske sanktioner. Et andet

eksempel, hvor en person med handicap kan være uforholdsmæssigt negativt påvirket af sanktioner er, hvis en person med et psykisk handicap som er jobparat, får dårlig periode og derfor ikke kan leve op til rådighedskravet. I begge tilfælde, kan man blive sanktioneret på grund af sit handicap, hvis kommunen ikke har den rette faglighed.

På denne baggrund anbefaler Tilioq at man frafalder den økonomiske sanktion, ved at reducerer jobsøgningsydelsen i en karantæneperiode.”

Svar: Taget til efterretning, indarbejdes ikke.